

แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)
เพิ่มเติม ฉบับที่ ๓

เทศบาลตำบลเวียงเทิง
อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

คำนำ

ด้วยพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ บัญญัติให้เทศบาลมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ภายใต้การกำกับตรวจสอบ ดูแล ของหน่วยงานรัฐ และผ่านการมีส่วนร่วมของประชาชน และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมจนถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓ /ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ เรื่องซักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดให้กับประชาชน

เทศบาลตำบลเวียงเทิง ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาตำบลและแนวทางการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่าย จึงมีการดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมจนถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ เทศบาลตำบลเวียงเทิง ฉบับนี้ จะเป็นแนวทางในการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพ และตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงต่อไป

สำนักปลัดเทศบาล
งานแผนและงบประมาณ

สารบัญ

รายการ	หน้า
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	๑ - ๘
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	๙ - ๓๐
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	๓๑ - ๔๒
ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล	๔๓ - ๔๕

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

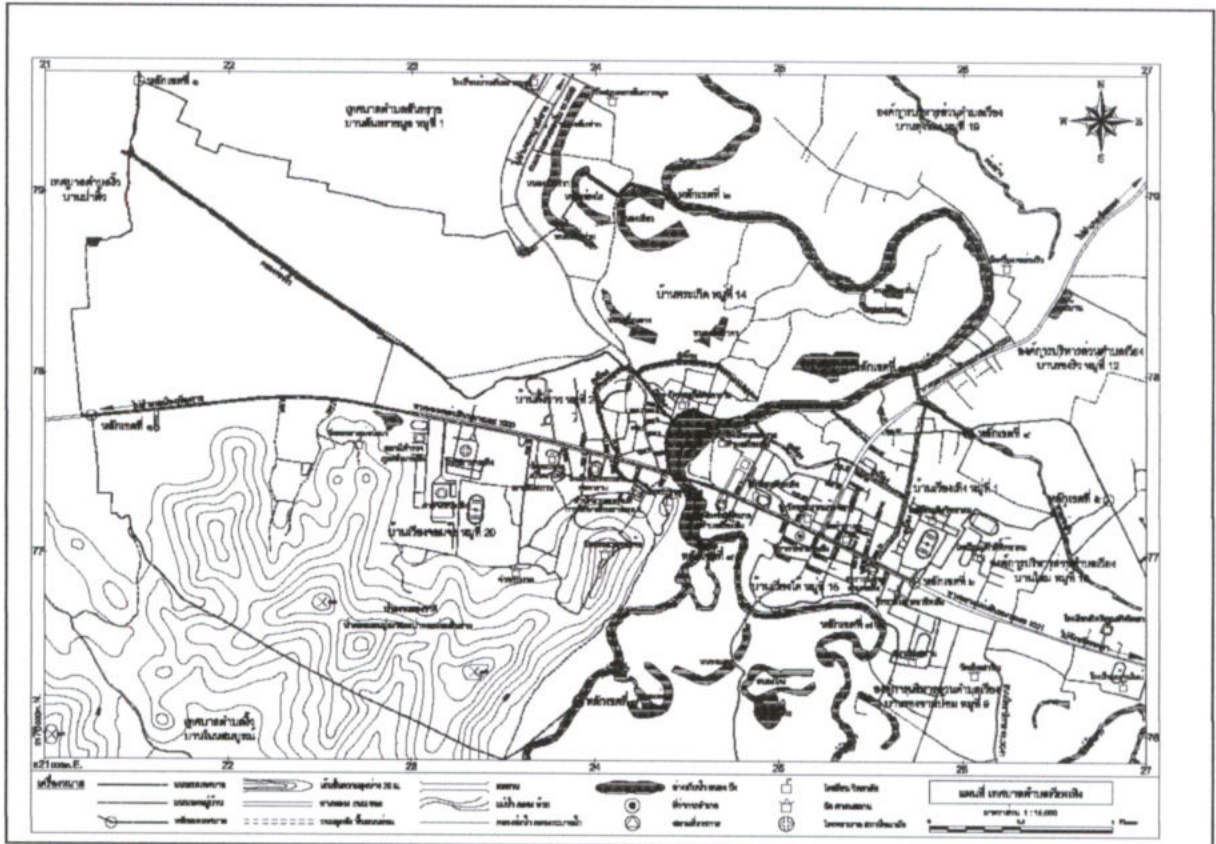
๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล

ประวัติเทศบาล

เมื่อครั้งกระทรวงมหาดไทย ได้ประกาศจัดตั้งเป็นสุขาภิบาล มีชื่อว่า “สุขาภิบาลเวียงเทิง” อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ลงวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๔๙๙ และประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ ตอนที่ ๔ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๐๐ จากนั้นได้มีการเปลี่ยนแปลงฐานะเป็นเทศบาลตำบล เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๒ และได้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาล ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๓ ตาม ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๗ ตอนพิเศษ๑๔๕ง

เทศบาลตำบลเวียงเทิง ตั้งอยู่ในเขตตำบลเวียง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ตามพิกัด พ.บ. ๒๕๓๗/๗๘ มีเนื้อที่อาณาเขตประมาณ ๑๒.๐๐ ตารางกิโลเมตร

(แผนที่อาณาเขตเทศบาลตำบลเวียงเทิง)

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

เป็นลักษณะที่ราบลุ่ม อยู่ติดแม่น้ำอิง และแม่น้ำลาว พื้นที่ส่วนใหญ่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยของประชาชน เป็นแหล่งชุมชน พื้นที่รอบนอกจะเป็นสวนไร่ นาของชาวบ้าน และพื้นที่ว่าง ประกอบด้วยที่ราชพัสดุเดิมพื้นที่เขตเทศบาลจะใช้ประกอบการเกษตรกรรมสลับที่อยู่อาศัย ปัจจุบันได้ลดจำนวนลงเป็นพื้นที่ชุมชนเมืองกึ่งชนบท

๑.๓. ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศ มี ๓ ฤดู ร้อน ฝน หนาว

๑. ฤดูร้อน ช่วงเดือน เดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนพฤษภาคม

๒. ฤดูฝน ช่วงเดือน เดือนมิถุนายน ถึง เดือนกันยายน

๓. ฤดูหนาว ช่วงเดือน เดือนตุลาคม ถึง เดือนมกราคม

๑.๔. ลักษณะของดิน

ลักษณะของดินในเขตพื้นที่เป็นดินทราย ดินร่วน ดินลูกรัง

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑. เขตการปกครอง

มีเขตการปกครอง จำนวน ๕ หมู่บ้าน ประกอบด้วย

หมู่ที่ ๑ บ้านเวียงเทิง

หมู่ที่ ๒ บ้านดั่งข้าว

หมู่ที่ ๑๔ บ้านพระเกิด

หมู่ที่ ๑๕ บ้านเวียงใต้

หมู่ที่ ๒๐ บ้านจอมจ้อ

เขตเทศบาลอยู่ห่างจากตัวเมืองจังหวัดเชียงรายไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ไปตามทางหลวง
จังหวัด หมายเลข ๑๐๒๐ สายเชียงราย – เือง ประมาณ ๖๔ กิโลเมตร มีระยะทางห่างจากเมืองหลวง
(กรุงเทพมหานคร) เป็นระยะทางประมาณ ๘๙๑ กิโลเมตร

อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับบ้านร่องริ้ว หมู่ ๑๒ จากหลักเขตที่ ๑ ถึงหลักเขตที่ ๒

ทิศใต้ ติดต่อกับแม่น้ำลาว จากหลักเขตที่ ๗ ถึงหลักเขตที่ ๘

ทิศตะวันออก ติดต่อกับบ้านใหม่ หมู่ ๑๐ จากหลักเขตที่ ๓ ถึงหลักเขตที่ ๔ หลักเขตที่ ๕ และ ๖

ทิศตะวันตก ติดต่อกับดอยม่อนอิงและพื้นที่ไร่นาของเขตเทศบาลตำบลจี้ว จากหลักเขตที่ ๙
ถึงหลักเขตที่ ๑๐

๒.๒. การเลือกตั้ง

ลักษณะของการเลือกตั้ง เลือกตั้งแบบแบ่งเขตการเลือกตั้ง จำนวน ๒ เขต มีสมาชิกสภา
เทศบาล จำนวน ๑๒ คน นายกเทศมนตรีตำบลเวียงเทิงเลือกตั้งจากประชาชนโดยตรง

๓. ประชากร

๓.๑. ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

หมู่ที่	บ้าน/ชุมชน	จำนวน			
		ครัวเรือน	หญิง	ชาย	รวม
๑	เวียงเทิง	๙๖๖	๑,๐๒๐	๘๖๕	๑,๘๘๕
๒	ดั่งข้าว	๔๕๖	๓๙๓	๓๓๔	๗๒๗
๑๔	พระเกิด	๓๔๓	๔๕๐	๔๑๔	๘๖๔
๑๕	เวียงใต้	๔๔๔	๔๖๒	๔๐๔	๘๖๖
๒๐	จอมจ้อ	๕๑๐	๓๙๑	๓๕๘	๗๔๙
รวม		๒,๗๑๙	๒,๗๑๖	๒,๓๗๕	๕,๐๙๑

๓.๒. ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ที่	ช่วงอายุประชากร	หญิง	ชาย	รวม
๑	อายุ ๑ - ๑๘ ปี	๕๗๘	๕๔๕	๑,๑๒๓
๒	อายุ ๑๙ - ๖๐ ปี	๑,๖๗๓	๑,๔๐๕	๓,๐๗๘
๓	อายุมากกว่า ๖๐ ปีขึ้นไป	๕๙๔	๒๙๖	๘๙๐
	รวม	๒,๘๔๕	๒,๒๔๖	๕,๐๙๑

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑. การศึกษา

๔.๑.๑. โรงเรียนระดับอนุบาล จำนวน ๒ แห่ง

- โรงเรียนเทศบาลตำบลเวียงเทิง ม.๑
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลเวียงเทิง ม.๑

๔.๑.๒. โรงเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน ๒ แห่ง

- โรงเรียนเวียงเทิง (เทิงทำนุประชา) ม.๑
- โรงเรียนวัดพระเกิดคงคาราม ม.๒๐

๔.๑.๓. โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๒ แห่ง

- โรงเรียนเทิงวิทยาคม ม.๑
- วิทยาลัยการอาชีพเทิง ม.๑๕

๔.๑.๔. ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จำนวน ๑ แห่ง

- ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอเทิง ม.๑๕

๔.๑.๕. โรงเรียนทางศาสนา

- โรงเรียนปริยธรรมประจำอำเภอ วัดอัมมตย์ ม.๑

๔.๒. สาธารณสุข

- โรงพยาบาลอำเภอเทิง ม.๒๐ จำนวน ๑ แห่ง
- สำนักงานสาธารณสุขอำเภอเทิง ม.๑๕ จำนวน ๑ แห่ง
- ร้านขายยาแผนปัจจุบัน ม.๑,๑๕ จำนวน ๔ แห่ง
- สถานพยาบาลเอกชน ม.๒๐,๑๕ จำนวน ๓ แห่ง

๔.๓. อาชญากรรม

- สถานีตำรวจภูธรเทิง ม.๒๐ จำนวน ๑ แห่ง
- ศาลจังหวัดเทิง ม.๒๐ จำนวน ๑ แห่ง
- บังคับคดี ม.๒ จำนวน ๑ แห่ง
- สำนักงานอัยการ ม.๒๐ จำนวน ๑ แห่ง
- ศูนย์ยุติธรรมชุมชนตำบลเวียงเทิง ม.๑๕ จำนวน ๑ แห่ง

๔.๔. ยาเสพติด

- ศูนย์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด จำนวน ๑ แห่ง (เทศบาลตำบลเวียงเทิง)
- ศูนย์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด จำนวน ๑ แห่ง (อำเภอเทิง)

๔.๕. การสังคมสงเคราะห์

- กิ่งกาชาดอำเภอเทิง จำนวน ๑ แห่ง

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑. การคมนาคมขนส่ง (ทางบก ทางน้ำ ทางราง ฯลฯ)

- สถานีขนส่งอำเภอเทิง ม.๑ จำนวน ๑ แห่ง

การคมนาคม-ขนส่งในเขตเทศบาลตำบลเวียงเทิง ใช้การคมนาคมขนส่งทางบก มีทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๐๒๐ (สายเชียงราย-เทิง) และทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๐๒๑ (สายเทิง-เชียงของ) เป็นเส้นทางหลักในการติดต่อระหว่างอำเภอเทิง-อำเภอเชียงของ-อำเภอเชียงคำ-จังหวัดพะเยา ส่วนในเขตเทศบาลส่วนใหญ่มีสภาพเป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก และบางส่วนเป็นถนนแอสฟัลติกส์ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาล

๕.๒. การไฟฟ้า

- การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สาขาเทิง จำนวน ๑ แห่ง

ระบบการจำหน่ายและการบริการไฟฟ้า มีสำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอเทิง เป็นผู้รับผิดชอบครอบคลุมทั้งอำเภอเทิง สามารถให้บริการประชาชนแก่ผู้ใช้ไฟฟ้าในเขตเทศบาลได้อย่างทั่วถึงทุกครัวเรือน

๕.๓. การประปา

- การประปาส่วนภูมิภาค สาขาเทิง จำนวน ๑ แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ ๒๐ จำนวน ๑ แห่ง

ระบบการจำหน่ายและการบริการประปา มีสำนักงานการประปาส่วนภูมิภาคอำเภอเทิง เป็นผู้รับผิดชอบ สามารถให้บริการแก่ผู้ใช้ประปาในเขตเทศบาลได้อย่างทั่วถึง

๕.๔. โทรศัพท์

๑. บริษัท ทีโอที สาขาเทิง ม.๑ จำนวน ๑ แห่ง
 ๒. เครือข่ายที่ใช้สัญญาณได้ในเขตพื้นที่ เอ ไอ เอส
 ๓. เครือข่ายที่ใช้สัญญาณได้ในเขตพื้นที่ ดีแทค
 ๔. เครือข่ายที่ใช้สัญญาณได้ในเขตพื้นที่ ทรู
- ๕.๕. ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์
๑. สำนักงานไปรษณีย์อำเภอเทิง ม.๑๕ จำนวน ๑ แห่ง
 ๒. บริษัทเคอรี่เอ็กเพรสมหาชน จำกัด ม.๑ จำนวน ๑ แห่ง

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

- ด้านการเกษตร ประชาชนประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น การทำนา ทำสวน และเลี้ยงสัตว์ ประมาณร้อยละ ๔๐

๖.๒ การประมง

- ประชาชนในพื้นที่มีการประกอบอาชีพประมง เช่น การเลี้ยงปลา ประมาณร้อยละ ๕

๖.๓ การปศุสัตว์

- ประชากรประกอบอาชีพด้านการปศุสัตว์ในครัวเรือน เช่น เลี้ยง เป็ด ไก่ สุกร วัว ประมาณร้อยละ ๕

๖.๕ การท่องเที่ยว

สถานที่

- พระธาตุจอมจ้อ หมู่ที่ ๒๐ (หนึ่งในพระธาตุเก้าจอมของจังหวัดเชียงราย)
- วัดอำมาตย์
- วัดพระนาคแก้ว
- วัดพระเกิดคงคาราม
- วัดพระธาตุจอมใจ
- วัดศรีมหาโพธิ์

ประเพณี

- ประเพณีแข่งเรือยาวประจำปี
- ประเพณีสงฆ์น้ำพระธาตุจอมจ้อ
- ประเพณีสงฆ์น้ำพระธาตุศรีมหาโพธิ์
- ประเพณีสงฆ์น้ำพระธาตุจอมใจ
- ประเพณีสงกรานต์
- ประเพณีตักบาตรเบ็ญตัก
- ประเพณีแห่เทียนพรรษา
- ประเพณีทอดกฐิน ผ้าป่าสามัคคี
- ประเพณีลอยกระทง
- ประเพณีตักบาตรเทโว
- ประเพณีตานก๋วยสลาก

๖.๖ อุตสาหกรรม

การประกอบกิจการอุตสาหกรรมส่วนใหญ่จะเป็นอุตสาหกรรมครอบครัว การใช้แรงงานภาคอุตสาหกรรมจึงเป็นสมาชิกในครอบครัว เช่น โรงงานทำกล้วยเดี่ยว โรงกลึง โรงพิมพ์ โรงงานวัสดุก่อสร้าง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

ประชาชนส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพค้าขาย และการประกอบกิจการขนาดเล็ก มีพาณิชย์ด้านการบริการ เช่น โรงแรม/รีสอร์ท จำนวน ๕ แห่ง

กลุ่มอาชีพต่าง ๆ

- กลุ่มไข่เค็มออร์แกนิก หมู่ที่ ๒๐
- กลุ่มผลิตดอกไม้จัน หมู่ที่ ๒๐
- กลุ่มจักสาน หมู่ที่ ๒๐
- กลุ่มผลิตของชำร่วย หมู่ที่ ๑๔
- กลุ่มผลิตภัณฑ์จักสานพลาสติก หมู่ที่ ๑๔
- กลุ่มแปรรูปอาหารที่ทำจากปลา (ปลาร้า) หมู่ที่ ๒
- กลุ่มแปรรูปสมุนไพร (ลูกประคบ ยาหม่อง ยาดม) หมู่ที่ ๒

๖.๘ แรงงาน

ผู้ใช้แรงงานในเขตพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นวัยผู้สูงอายุ หรือใกล้ที่จะเข้ากลุ่มผู้สูงอายุ และแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน เช่น พม่า ลาว ส่วนแรงงานวัยกลางคน หรือวัยรุ่นส่วนมากก็จะเรียนหนังสือ หรือทำงานอยู่ต่างจังหวัด การประกอบอาชีพของประชาชนมีหลากหลายอาชีพ เช่น การค้าขาย การทำเกษตร การเลี้ยงสัตว์ การประมง การรับจ้าง รับเหมาก่อสร้าง ทำธุรกิจส่วนตัว

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑. การนับถือศาสนา

ประชาชนในเขตเทศบาลมีการนับถือศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ และศาสนาอิสลาม ประชาชนส่วนใหญ่่นับถือศาสนาพุทธ

๗.๒. ประเพณีและงานประจำปี

๑. ประเพณีสงกรานต์
๒. ประเพณีแห่เทียนพรรษา
๓. ประเพณีทอดกฐิน ผ้าป่าสามัคคี
๔. ประเพณีลอยกระทง
๕. ประเพณีตักบาตรขึ้นปีใหม่
๖. ประเพณีตักบาตรเทโว
๗. ประเพณีตานก๋วยสลาก
๘. ประเพณีแข่งเรือ
๙. ประเพณีสงกรานต์พระธาตุจอมจ้อ

๗.๓. ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาล้านนา

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

- การจักสาน
- การถนอมอาหาร

ภาษาล้านนา

- ภาษาเหนือ ล้านนา
- ภาษาอีสาน

๗.๔. สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

- ไช้เค็ม หมูที่ ๒๐
- ผลิตภัณฑ์จากหวาย หมูที่ ๒๐
- กระเป่า หมูที่ ๑๔
- ตะกร้าพลาสติก หมูที่ ๑๔
- ปลาร้า หมูที่ ๒
- ลูกประคบ ยาหม่อง ยาตม หมูที่ ๒

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑. น้ำ

- แม่น้ำอิง ม.๒๐,๒,๑๔,๑,๑๕
- แม่น้ำลาว ม.๑๕
- หนองเขียว ม.๑๔
- หนองปิงหลวง ม.๑๔
- หนองปิงป่าคา ม.๑๔
- หนองป่าเป้า ม.๑๔
- หนองตันแฉะ ม.๑๔

- หนองป่ายาง ม..๑๔
- หนองแซ่ฟาก ม. ๑๔
- คลองร้องจั่ว ม. ๒
- คูเวียง ม.๑,๒,๑๔,๒๐

๘.๒. ป่าไม้

- ม่อนเมา ม.๒๐

๘.๓. ภูเขา

- ม่อนเมา ม.๒๐

๘.๔. ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ป่าไม้ม่อนเมา ม.๒๐
- แม่น้ำอิง ม.๒๐,๒,๑๔,๑,๑๕
- แม่น้ำลาว ม..๑๕
- หนองเขียว ม..๑๔
- หนองปิงหลวง ม..๑๔
- หนองปิงป่าคา ม..๑๔
- หนองป่าเป้า ม..๑๔
- หนองตันแฉะ ม..๑๔
- หนองป่ายาง ม..๑๔
- หนองแซ่ฟาก ม. ๑๔
- คลองร้องจั่ว ม. ๒
- คูเวียง ม.๑,๒,๑๔,๒๐

๙. อื่น ๆ

.....
.....

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑. แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี(พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการ วางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่อง และมีการบูรณาการและสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการ ขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ และบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง” หรือคติพจน์ ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการ แข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดีกินดีสังคมมีความมั่นคง เสมอภาค และเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็น กรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
- (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ความมั่นคงเป็นเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาในทุกมิติ โดยเฉพาะการเจริญเติบโตและความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความเชื่อมั่นกับนานาชาติทั้งด้านการลงทุนและการท่องเที่ยว และความสงบสุขของสังคมโดยรวม ดังนั้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศ ลด/ป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก และสร้างความเชื่อมั่นในอาเซียนและประชาคมโลก มีกรอบกลยุทธ์ที่ต้องให้ความสำคัญ ดังนี้

(๑.๑) เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และการปกครองระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สร้างจิตสำนึกของคนในชาติให้มีความจงรักภักดีและธำรงรักษาสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

(๑.๒) ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำกระจายอำนาจ และสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๑.๓) ป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เน้นเสริมสร้างกระบวนการสันติสุขและแนวทางสันติวิธี ขจัดความขัดแย้ง ลดความรุนแรง ตามแนวทาง “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา”

(๑.๔) บริหารจัดการชายแดน โดยพัฒนาความร่วมมือเป็นหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ความมั่นคง ร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน พัฒนาพื้นที่ชายแดน พื้นที่ศักยภาพตรวจคนเข้าเมือง เสริมสร้างความสัมพันธ์ด้านวัฒนธรรมเร่งรัดจัดทำหลักเขตแดน แก้ไขปัญหาพื้นที่ทับซ้อน การลักลอบเข้าเมือง

(๑.๕) พัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายุทธศาสตร์ความมั่นคง ลดผลกระทบจากภัยก่อการร้าย และเสริมสร้างความมั่นคงทางเทคโนโลยีสารสนเทศและไซเบอร์

(๑.๖) พัฒนาเสริมสร้างศักยภาพกองทัพ ปรับโครงสร้างกำลังและยุทธโศปกรณ์ที่เหมาะสม พัฒนาระบบงานข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ พร้อมสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๑.๗) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการปกป้องรักษาผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล รวมทั้งเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน

(๑.๘) ปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวนอนมากขึ้น กำหนด/ปรับแก้กฎหมายให้เอื้อต่อการดำเนินงาน และให้ความสำคัญกับการติดตามประเมินผลเป็นระยะๆ และต่อเนื่อง

(๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (Growth & Competitiveness)
เพื่อให้ไทยหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง จำเป็นต้องเพิ่มอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) อยู่ที่ร้อยละ ๕.๐- ๖.๐ ต่อปี ในอีก ๑๕ ปี และรายได้ต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๑๒,๔๐๐ ดอลลาร์ต่อปี ดังนั้น ประเทศต้องมีแนวทางในการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

(๒.๑) สมรรถนะทางเศรษฐกิจ เศรษฐกิจไทยยังคงมีความเสี่ยงที่ต้องเผชิญ อาทิ เศรษฐกิจโลกยังฟื้นตัวล่าช้า การเปลี่ยนแปลงทางการเงินในตลาดโลก และการเปลี่ยนแปลงของราคาพลังงาน เป็นต้น ดังนั้นจึงต้อง สร้างความแข็งแกร่งของปัจจัยพื้นฐานและการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจมหภาคที่เหมาะสม ดังนี้

(๒.๑.๑) รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น โดยดำเนินนโยบายการคลังและการเงินให้มีความสอดคล้องกัน รักษาวินัยการเงินการคลังและเสถียรภาพของอัตราแลกเปลี่ยน และสร้างความเชื่อมั่นในต่างประเทศโดยการเผยแพร่ข้อมูลที่ถูกต้อง

(๒.๑.๒) ส่งเสริมการค้าและการลงทุน ทั้งภาครัฐและเอกชนที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ และยุทธศาสตร์จังหวัดที่สะท้อนความต้องการและศักยภาพของพื้นที่

(๒.๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ ประเทศไทยมีฐานการผลิตที่หลากหลาย ที่ยังสามารถพัฒนาคุณภาพให้เป็นกำลังขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญได้ แต่ยังคงเผชิญกับปัญหา ซึ่งต้องเร่งดำเนินการแก้ไข ดังนี้

(๒.๒.๑) เสริมสร้างฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน โดยฟื้นฟู ดูแลรักษารัฐธรรมนูญการเกษตรควบคู่กับการใช้ประโยชน์อย่างสมดุล และให้เกษตรกรและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้ความสำคัญกับดินและที่ดิน แหล่งน้ำ และความหลากหลายทางชีวภาพ แก้ไขปัญหาการขาดแคลนที่ดินทำกิน และจัดทำพระราชบัญญัติคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรม เพื่อเป็นฐานการผลิตภาคเกษตรที่มั่นคงในการประกอบอาชีพการเกษตรและความมั่นคงด้านอาหาร

(๒.๒.๒) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร โดยอาศัยองค์ความรู้ทางวิชาการ เกษตร เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มความแม่นยำของระบบจัดการการผลิตและการตลาด ทำการเกษตรเป็นแปลงใหญ่มากขึ้นและเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมใหม่ ใช้เครื่องจักรกลการเกษตรและเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิตภาคเกษตรโดยวิจัยและพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และเทคโนโลยีการผลิตให้ได้ผลผลิตสูง และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศโลก สร้างระบบเตือนภัยการเกษตร พัฒนาระบบการผลิตที่มีคุณภาพ มาตรฐานและปลอดภัย ทั้งมาตรฐานภายในประเทศและมาตรฐานอาเซียนและยอมรับในระดับสากล และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๒.๒.๓) ส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับตัวสู่รูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และเกื้อกูลกับระบบนิเวศมากขึ้น เช่น เกษตรที่ปลอดภัย เกษตรทฤษฎีใหม่ วนเกษตร เกษตรผสมผสาน เกษตรอินทรีย์ และเกษตรธรรมชาติ เป็นต้น พัฒนาสหกรณ์การเกษตรให้เข้มแข็ง เพื่อเป็นกลไกการช่วยเหลือเกษตรกรสมาชิกและชุมชนในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคเกษตรกรรม และสร้างเกษตรกรรุ่นใหม่เข้าสู่ภาคเกษตร บริหารจัดการเชิงธุรกิจตลอดห่วงโซ่การผลิตให้เกษตรกรมีการเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการมากขึ้น มีการทำการเกษตรแบบพันธสัญญาที่เป็นธรรม แทนการผลิตแบบอิสระที่มีความเสี่ยงด้านราคาสินค้าเกษตร

(๒.๒.๔) พัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ พัฒนาอุตสาหกรรมส่งออกที่มีศักยภาพสูง โดยจะผลักดันไทยเป็นฐานการผลิตและการส่งออกลายยนต์และชิ้นส่วน พร้อมทั้งเน้นการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยการยกระดับมาตรฐานและพัฒนาผลิตภัณฑ์เฉพาะ พัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจและบุคลากรและเทคโนโลยีการผลิต ตลอดจนสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการไทย นอกจากนี้จะพัฒนาไทยให้เป็นฐานการผลิต การพัฒนา เทคโนโลยี เพื่อผลิตสินค้าที่มีความละเอียดสูงและการส่งออกเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ที่สำคัญ พร้อมทั้งมีตราสินค้าเป็นของไทยและเป็นที่ยอมรับในเอเชีย

(๒.๒.๕) การสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว โดยพัฒนากลุ่มเมืองท่องเที่ยว และผลักดันให้ไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ รวมทั้งขับเคลื่อนการท่องเที่ยวให้สามารถสร้างรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยจะให้ความสำคัญกับการตลาด การดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ พัฒนาระบบโลจิสติกส์เพื่อการท่องเที่ยว สร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัย และพัฒนาท่องเที่ยวเชิงศิลปะและวัฒนธรรม เชื่อมโยงสินค้า OTOP กับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปา

(๒.๒.๖) ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ พัฒนาไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เพื่อสร้างรายได้แล้วนำไปยกระดับคุณภาพบริการเพื่อลดความเหลื่อมล้ำภายในประเทศโดยการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านบริการด้านสุขภาพ (Health Services) โดยเฉพาะในโรงพยาบาลเอกชนที่มีความพร้อม และส่งเสริมและพัฒนาสถานบริการสุขภาพ (Wellness Health) เช่น สปาและนวดแผนไทย เป็นต้น ในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการผลิตยาสมุนไพรและผลิตภัณฑ์สมุนไพรให้ได้ มาตรฐานและส่งเสริมการตลาดในเชิงรุก ตลอดจนพัฒนาให้ไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษา วิชาการ และงานวิจัย ด้านการแพทย์ของภูมิภาค

(๒.๓) พัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน ผลจากการวิเคราะห์ของทั้ง World Economic Forum (WEF) และ International Institute for Management Development (IMD) พบว่าศักยภาพของผู้ประกอบการไทยส่วนใหญ่เมื่อเทียบกับต่างประเทศยังไม่สูง จึงจำเป็นต้องเร่งพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการทั้งวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก ผู้ประกอบการสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์และวิสาหกิจชุมชน โดยมีแนวทางในการดำเนินการที่สำคัญ ดังนี้

(๒.๓.๑) พัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของผู้ประกอบการไทย ในการสร้างสรรค์สินค้า และบริการรูปแบบใหม่ให้มีจุดเด่นและสามารถต่อยอดด้วยความคิดและนวัตกรรม รวมทั้งสร้างความได้เปรียบจากความหลากหลายและเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมและความเป็นไทย เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดไลฟ์สไตล์ และก้าวทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ตลอดจนส่งเสริมสถาบันการศึกษาในท้องถิ่นให้เป็นแหล่งรวบรวมและศึกษาเกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้าน ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีความเป็นเอกลักษณ์และพัฒนาผลิตภัณฑ์ ให้มีความหลากหลาย เพื่อสนองตอบผู้บริโภคทุกระดับ และรณรงค์ส่งเสริมประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการเห็นความสำคัญ ในการสร้างเครื่องหมายการค้าของตนเอง และสร้างภาพลักษณ์สินค้าไทยให้เป็นที่ยอมรับของคนทั่วโลก

(๒.๓.๒) พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากล (SMEs) ให้มีการรวมกลุ่มคลัสเตอร์ที่เข้มแข็งเพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย ด้วยการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจ และเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน อาทิ พัฒนาและยกระดับผู้รับช่วงผลิต และพัฒนาผลิตภัณฑ์ และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มมูลค่า เป็นต้น รวมทั้งส่งเสริมให้เติบโตอย่างสมดุลตามศักยภาพของพื้นที่ด้วยการกำหนดธุรกิจที่มีศักยภาพและเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจในแต่ละพื้นที่ เพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการด้วยภูมิปัญญาและเอกลักษณ์ของท้องถิ่น ตลอดจนสนับสนุน SMEs ที่มีศักยภาพขยายการลงทุนไปในต่างประเทศ

(๒.๓.๓) ยกระดับศักยภาพของสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ไทยให้ก้าวไกลสู่สากล เป็นช่องทางในการสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับชุมชน โดยจะปรับเปลี่ยนแนวทางการพัฒนาจากการพัฒนานำตลาด มาเป็นตลาดนำการพัฒนา โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญคือ หนึ่ง การส่งเสริม OTOPT ตามกลุ่ม (Segment) ได้แก่ กลุ่มดาวเด่นสู่สากลจะให้ความสำคัญกับพัฒนามาตรฐานสู่สากลและการสร้างแบรนด์กลุ่มเอกลักษณ์ เน้นเสริมสร้างจุดเด่นและความต่างที่ตรงใจลูกค้าและสร้างแบรนด์และกลุ่มพัฒนาเข้าสู่ตลาดแข่งขัน เน้นการเพิ่มผลผลิตยกระดับมาตรฐานและขยายตลาด กลุ่มสุดท้ายคือกลุ่มปรับตัวเข้าสู่ห่วงโซ่การผลิต จะเน้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์และทักษะ ตลอดจนขยายตลาดและค้นหาความเก่ง สอง การเพิ่มประสิทธิภาพ การขับเคลื่อนโครงการ OTOPT ด้วยการปรับโครงสร้างคณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ แห่งชาติ ให้สอดคล้องกับการส่งเสริมตามกลุ่มและบทบาทหลักเกณฑ์การประเมินระดับผลิตภัณฑ์และการคัดสรรสุดยอดผลิตภัณฑ์ OTOPT รวมทั้งตั้งศูนย์กลางสนับสนุน OTOPT

(๒.๓.๔) พัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และกลุ่ม ประชาชน/เกษตรกรในชุมชน ให้เป็นฐานรากสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งให้สามารถพึ่งพา ตนเอง โดยในส่วนของพัฒนาวิสาหกิจชุมชน จะเน้นการพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ สร้างเครือข่ายตลาด จัดตั้งกองทุนวิสาหกิจชุมชน ส่งเสริมการเรียนรู้ในการประกอบวิสาหกิจชุมชน และเตรียมความพร้อมของ เจ้าหน้าที่รัฐ เพื่อสนับสนุนวิสาหกิจชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับการพัฒนสหกรณ์จะให้ความสำคัญกับ เพิ่มศักยภาพการ เชื่อมโยงระบบการผลิตกับตลาด ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้ระบบสหกรณ์เป็น กลไกในการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมชุมชน รวมทั้งพัฒนาการเรียนรู้และทักษะการสหกรณ์สู่วิถีชีวิต ประชาชนนอกระบบการศึกษา

(๒.๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง โดย

(๒.๔.๑) เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน พัฒนาเป็นฐานการผลิตใหม่ กระจายกิจกรรมเศรษฐกิจ และความเจริญสู่ภูมิภาค สร้างความมั่นคงในพื้นที่ชายแดนเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งในด้านการผลิต ร่วมและช่องทางการตลาดร่วมกัน

(๒.๔.๒) พื้นที่เศรษฐกิจบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก (ESB) พัฒนาเป็นฐานการผลิตที่ใช้ เทคโนโลยีสูง มีบริการทันสมัย ใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน

(๒.๔.๓) พื้นที่เมืองศูนย์กลางความเจริญ พัฒนาเป็นเมืองที่มีประสิทธิภาพ ปลอดภัย และน่าอยู่ ใช้พลังงานและทรัพยากรอย่างประหยัด จัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างเหมาะสม รองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ มีอนาคต มีระบบรางเชื่อมโยงเมืองศูนย์กลางความเจริญทั่วประเทศ บริหารจัดการโดยองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นที่มีขีดความสามารถสูง

(๒.๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดย

(๒.๕.๑) ด้านการขนส่ง ให้ความสำคัญกับการปรับเปลี่ยนรูปแบบการขนส่งสินค้าทางถนน สู่การขนส่ง ที่ต้นทุนต่ำ รวมทั้งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทางและขนส่ง ไปสู่เมือง ศูนย์กลางของภูมิภาคทั่วประเทศและเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน และพัฒนาอุตสาหกรรมระบบราง และ อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงอากาศยานและการผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน เพื่อสร้างฐานอุตสาหกรรมใหม่ของประเทศ

(๒.๕.๒) ด้านความมั่นคงทางพลังงาน พัฒนาให้มีความมั่นคงในราคาที่เหมาะสม โดยกระจาย ประเภทของเชื้อเพลิง ส่งเสริมพลังงานทดแทนตามศักยภาพรายพื้นที่ อาศัยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เพื่อ เสริมสร้างศักยภาพด้านพลังงาน พึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืนและนำไปสู่การสร้างอุตสาหกรรมที่จะเป็น ฐานเศรษฐกิจใหม่ของประเทศ รวมทั้งเชื่อมโยงแหล่งพลังงานกับประเทศในอาเซียนเพื่อให้ประเทศไทยเป็น ศูนย์กลางซื้อขายพลังงานในภูมิภาค

(๒.๕.๓) ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ICT ที่เป็นอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ทันสมัยและกระจายทั่วถึง พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญระดับมาตรฐานสากล เพิ่มขีดความสามารถของอุตสาหกรรม ICT และใช้ ICT ในการสร้างนวัตกรรมบริการภาครัฐแบบบูรณาการ ประยุกต์ ICT เพื่อสร้างความเข้มแข็งของภาคการผลิต การศึกษาและพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

(๒.๕.๔) การวิจัยและพัฒนา มีเป้าหมายที่เพิ่มสัดส่วนค่าใช้จ่ายวิจัยและพัฒนาไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ โดยมีสัดส่วนรัฐต่อเอกชน ๒๐:๘๐ โดยบูรณาการงานวิจัยระหว่างหน่วยงานวิจัยหลักของประเทศ และสนับสนุนวิจัยที่มุ่งเป้าตอบสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศ อาทิ ข้าว มันสำปะหลัง ยางพารา โลจิสติกส์ และโซ่อุปทาน อาหารแปรรูป และสุขภาพและชีวเวชศาสตร์ อากาศยาน และผลิตภัณฑ์ไบโอเบสรวมทั้งงานวิจัย เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม นอกจากนี้จะเพิ่มจำนวนบุคลากรด้านวิจัยและพัฒนาเป็น ๗๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน เช่น พัฒนานักวิจัยและสนับสนุนนักเรียนทุนรัฐบาลทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพแก้ไขปัญหาการขาดแคลนบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในภาคการผลิตและบริการ เป็น ต้น

(๒.๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก โดย

(๒.๖.๑) สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติประเทศทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี และต่อยอดความร่วมมือกับประเทศยุทธศาสตร์/มีศักยภาพและประเทศในอนุภูมิภาค เพื่อส่งเสริมความมั่นคงในอนุภูมิภาค ภูมิภาคและในระดับโลก และความเจริญก้าวหน้า และลดความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืนร่วมกันในทุกมิติ

(๒.๖.๒) ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจการให้บริการทางการศึกษา การให้บริการด้านการเงิน การให้บริการด้านสุขภาพ การให้บริการด้านโลจิสติกส์และการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในเอเชีย

(๒.๖.๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการลงทุนและการดำเนินธุรกิจของนักลงทุน และผู้ประกอบการไทยในต่างประเทศ

(๒.๖.๔) ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน ด้านอาหาร ด้านสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการภัยพิบัติในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งการป้องกันภัยในทุกรูปแบบ

(๒.๖.๕) ส่งเสริมบทบาทการเป็นผู้ประสานประโยชน์ในการเชื่อมโยงและถ่วงดุลระหว่างกลุ่มอำนาจต่าง ๆ และแก้ไขปัญหาความแตกต่างทางเศรษฐกิจของประเทศในภูมิภาค โดยการดำรงความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศและองค์กรระหว่างประเทศทั้งในและนอกภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งส่งเสริมการขยายความร่วมมือระหว่างอนุภูมิภาคและภูมิภาคกับประเทศนอกภูมิภาค บนหลักของการรักษาคุณภาพของการปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มมหาอำนาจต่าง ๆ

(๒.๖.๖) เพิ่มบทบาทและการมีส่วนร่วมของไทยในองค์การระหว่างประเทศ ในการผลักดันการพัฒนาในอนุภูมิภาคและภูมิภาค รวมทั้งประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาคอื่น ๆ และให้ความช่วยเหลือทั้งในด้านการเงินและทางเทคนิคกับประเทศกำลังพัฒนาในการพัฒนาความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจสังคมและการพัฒนาทุนมนุษย์

(๒.๖.๗) สนับสนุนการเปิดเสรีทางการค้า ทั้งในระดับทวิภาคี ภูมิภาคและพหุภาคี และส่งเสริมการค้ากับกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาคเดียวกัน (Intra-Regional Trade) มากขึ้น เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดท่าทีเจรจาการค้าระหว่างประเทศ เร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงที่มีผลบังคับใช้แล้ว ตลอดจนใช้โอกาสจากการเปิดเสรีการค้าและการลงทุน รวมทั้งวางแนวทางป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

(๒.๖.๘) สร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ และให้ความรู้ความเข้าใจด้านการต่างประเทศและผลประโยชน์ที่มีต่อการพัฒนาประเทศต่อภาคส่วนต่างๆและสาธารณชนไทย รวมทั้งดำเนินการเชิงรุกในการสร้างความเข้าใจความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ที่ดีและศักยภาพทางเศรษฐกิจและด้านอื่นๆของประเทศไทย

(๓) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (Inclusive Growth)

เพื่อพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม โดยมีเป้าหมายที่จะพัฒนาคนให้มีคุณภาพและมีความมั่นคงทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม มีโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากรอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม และมีการพัฒนาสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการมีคุณภาพชีวิตที่ดีในสังคมสูงวัย โดยมีแนวทางในการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

(๓.๑) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยให้เอื้อต่อการพัฒนาคน โดยเสริมสร้างศักยภาพและบทบาทหน้าที่ของสถาบันครอบครัว ในการบ่มเพาะ วางรากฐานจริยธรรม คุณธรรมของสมาชิกในครอบครัว การสร้างความอบอุ่นและความมั่นคงให้ครอบครัว และการสร้างความสมดุลระหว่างการทำงานและชีวิตส่วนตัว

(๓.๒) การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยช่วงวัยเด็ก ตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่น ให้มีทักษะการเรียนรู้ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงาน ให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงาน เพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุ ให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัวและระบบบริการสุขภาพ

(๓.๓) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยสร้างความมั่นคงทางด้านรายได้และการออม กระจายทรัพยากรให้ทั่วถึงและเป็นธรรม ทั้งในด้านบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานและฐานทรัพยากรต่างๆ โดยเฉพาะในกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มด้อยโอกาส เช่น การเข้าถึงปัจจัยการผลิต/ที่ดินทำกินของเกษตรกรรายย่อย การได้รับบริการด้านการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพของเด็ก ยากจน และการสร้างหลักประกันทางรายได้ให้กับแรงงานนอกระบบที่มีรายได้น้อย เป็นต้น รวมทั้งการจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (customized welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (cost sharing)

(๓.๔) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง โดยการปฏิรูปโครงสร้างและระบบบริหารจัดการการศึกษา จัดโครงสร้างจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา โดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา ปรับระบบการ ผลิตและพัฒนาครูผู้สอน พัฒนาระบบการประเมินและการรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์ที่ตัวผู้เรียน รวมทั้งให้มีการ ปฏิรูประบบการเรียนรู้โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการ เรียนรู้ตลอดชีวิต การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

(๓.๕) การพัฒนาระบบสุขภาพ บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐ ๓ กองทุน เพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการ มีการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ และลดความเหลื่อมล้ำในระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐ พัฒนาการบริหารจัดการระบบสุขภาพด้วยการมีและใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข การส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในลักษณะเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน การสนับสนุนความร่วมมือกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนาระบบบริการที่มีการลงทุน และใช้ทรัพยากรร่วมกัน การส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุ รวมทั้งการสร้างโอกาสในการเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลาง

บริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) โดยนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศ ตลอดจนส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อสร้างความเข้าใจและตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

(๓.๖) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย โดยเตรียมการด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส อาทิ ระบบผังเมืองและที่อยู่อาศัย การพัฒนาระบบคมนาคมขนส่ง การจัดการพื้นที่สาธารณะที่มีความปลอดภัยและเข้าถึงได้ง่ายสำหรับประชาชนทุกกลุ่ม การให้บริการทางสังคม ตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

(๓.๗) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรม โดยการฟื้นฟูบทบาทสถาบันศาสนาในการส่งเสริมศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมตามหลักคำสอนทางศาสนา การธำรงรักษาวัฒนธรรมที่ดั้งเดิมเพื่อเป็นฐานรากที่เข้มแข็งในสังคมท่ามกลางวัฒนธรรมที่หลากหลาย และการบริหารจัดการทุนทางวัฒนธรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

(๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth)

เพื่อให้ไทยมีการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน และตั้งเป้าหมายที่จะลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Greenhouse Gas :GHG) ในภาคเศรษฐกิจและเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ทั้งหมด (๑๒๘ ล้านไร่) โดยมีแนวทางในการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

(๔.๑) พัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกภาคเศรษฐกิจ เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยส่งเสริมการผลิตพลังงานสะอาด นำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการและการอนุรักษ์พลังงาน ตลอดจนกำหนดกฎระเบียบและสร้างกลไกให้ทุกภาคส่วนใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชนเกี่ยวกับการพัฒนาและการประหยัดพลังงานอย่างถูกต้องและต่อเนื่อง

(๔.๒) พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ จะให้ความสำคัญกับการจัดตั้งคณะกรรมการส่วนกลางและระดับพื้นที่ เพื่อดูแลและประสานการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมนิเวศ บรรจุให้เป็นแผนพัฒนาของจังหวัดและพื้นที่ สนับสนุนและผลักดันให้โรงงานปฏิบัติสู่อุตสาหกรรมสีเขียว และปรับกฎระเบียบให้เอื้อต่อการพัฒนา สำหรับการพัฒนาเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจะเน้นการเพิ่มศักยภาพเมืองด้านสิ่งแวดล้อมและพัฒนาพื้นที่เพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากอาเซียน ซึ่งเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมีหลายรูปแบบ เช่น เมืองอุตสาหกรรมนิเวศ เมืองเกษตรสีเขียว เมืองคาร์บอนต่ำ เมืองยั่งยืนของอาเซียน เป็นต้น

(๔.๓) การรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าเพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศและเป็นแหล่งดูดซับคาร์บอน และวางแผนบริหารจัดการน้ำ แก้ไขปัญหาอุทกภัยและภัยแล้งอย่างบูรณาการ อีกทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศด้วยการพัฒนาองค์ความรู้และเครื่องมือในการบริหารจัดการ พัฒนาบุคลากรและองค์กรและวิจัยและพัฒนาเพื่อรับมือป้องกัน เฝ้าระวังและเตือนภัยพิบัติทางธรรมชาติ ตลอดจนสร้างความร่วมมือที่ดีในอาเซียนในการบริหารจัดการ และใช้ประโยชน์ทรัพยากรร่วมกัน แก้ไขปัญหาหมอกพิษข้ามแดน และสนับสนุนการเติบโตที่ไม่ส่งผลกระทบต่อ สิ่งแวดล้อม

(๔.๔)นโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม เพื่อส่งเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ลดปัญหามลพิษ ลดการใช้ทรัพยากร และลดภาระงบประมาณภาครัฐ เพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยจัดให้มีภาษีสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ภาษีการปล่อยมลพิษและภาษีเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ กำหนดค่าธรรมเนียมการจัดการมลพิษและภาษีผลิตภัณฑ์และค่าธรรมเนียมผลิตภัณฑ์ ที่ก่อให้เกิดผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตลอดจนพัฒนาระบบการวางเงินประกันความเสี่ยงหรือความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๕)ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผล มีความคุ้มค่าโปร่งใส และเกิดความเป็นธรรมในการให้บริการสาธารณะและเพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางและบริบทการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยมีแนวทางในการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

(๕.๑)การเพิ่มประสิทธิภาพภาครัฐ โดยการปรับโครงสร้างระบบราชการให้สามารถตอบสนองการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เช่น พัฒนา e-government และ e-service เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและให้บริการ เป็นต้น และพัฒนาและบริหารกำลังคนภาครัฐ เพื่อปรับบทบาทให้สอดคล้องกับภารกิจที่มีอยู่และเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน เช่น พัฒนาหลักสูตรและ ดำเนินการฝึกอบรมต่างๆ จัดทำร่างยุทธศาสตร์บริหารกำลังคนภาครัฐ วิเคราะห์อัตรากำลังคนภาครัฐตาม ยุทธศาสตร์ประเทศ เป็นต้น รวมทั้งลดปัญหาคอร์รัปชัน เพื่อสร้างความโปร่งใสในการบริหารจัดการภาครัฐ และ สร้างความเชื่อมั่นศรัทธาในการบริหารงานของหน่วยงานภาครัฐ เช่น สร้างและใช้หลักธรรมาภิบาลในการ บริหารงาน และลดขั้นตอนในการทำงาน นำระบบ ICT มาใช้ในการดำเนินงาน ตลอดจนปฏิรูปกฎหมายให้ ทันสมัยเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

(๕.๒)การบูรณาการการบริหารจัดการเชิงพื้นที่ ให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาของยุทธศาสตร์ประเทศ โดยการสร้างความเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ประเทศ ยุทธศาสตร์กระทรวง ยุทธศาสตร์จังหวัดและกลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาอำเภอ ท้องถิ่น ชุมชน และหมู่บ้าน ผ่านคณะกรรมการคณะทำงานทุกระดับ

(๕.๓)การบริหารจัดการข้อมูลและการบูรณาการองค์ความรู้ในภาคราชการทั้งที่เป็นองค์ความรู้ในประเทศและของต่างประเทศ พัฒนาระบบการบริหารจัดการและบูรณาการข้อมูลและองค์ความรู้ภาคราชการที่จำเป็นแก่บุคลากรในภาคราชการ นักลงทุน และประชาชนทั่วไป รวมทั้งเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนด้วยระบบ e-Service โดยแบ่งเป้าหมายการดำเนินงานออกเป็น ๒ ระยะ ได้แก่ ระยะแรก เพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการข้อมูลและรวบรวมองค์ความรู้ภาคราชการเพื่อสนับสนุนการพัฒนาเป็น e-Government เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการแก่หน่วยงานราชการ นักลงทุน และประชาชนทั่วไป และในระยะต่อไป (๒๕๕๗-๒๕๖๑) จะพัฒนารูปแบบการให้บริการประชาชนด้วยระบบ e-Service ผ่านทางสื่อใหม่ (New media) เช่น Mobile Application e-book และ Social Network เป็นต้น

ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศ ได้แก่

(๑) การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๑๕ - ๒๐ ปีต่อจากนี้ ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ย่อมส่งผลกระทบต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่าย การลงทุนและการออม ตลอดจน ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ

(๒) ข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชน

(๓) ปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่าง ๆ ที่มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคม ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ

(๔) ความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่มีนัยยะต่อความจำเป็นในการปฏิรูประบบราชการ และ การเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

สำหรับเงื่อนไขปัจจัยภายนอกที่สำคัญและท้าทายต่ออนาคตของประเทศไทยในระยะ ๒๐ ปี ข้างหน้า ที่สำคัญ ๆ ได้แก่

(๑) กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายมากขึ้นจากการ เคลื่อนย้าย อย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและ บริการ

(๒) การรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทาง เศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชีย

(๓) การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลกส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่ง ชิง แรงงานและเงินทุน

(๔) เทคโนโลยีที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลัน (Disruptive technology) จะกระทบกับ ธุรกิจ และการดำรงชีวิตของคน

(๕) ภาวะโลกร้อนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น

(๖) น้ำมันมีปริมาณลดลง ราคาแพงขึ้น และการผลิตพืชพลังงานทดแทนจะส่งผลกระทบต่อความ มั่นคง ทางอาหารของโลก

(๗) ความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(๘) การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีและระบอบประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชนที่มีความเข้มข้น มากขึ้น

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ประกอบด้วย ๑๐ ยุทธศาสตร์หลัก ดังนี้

๑) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ พัฒนาคนทุกช่วงวัยเพื่อให้คนไทยเป็น คนดี คนเก่ง มีระเบียบวินัย และมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยเฉพาะการพัฒนาและดูแลผู้สูงอายุที่จะมีสัดส่วนสูงขึ้น ในสังคม สูงวัยทั้งการสร้างงานที่เหมาะสม การฟื้นฟูและดูแลสุขภาพเพื่อชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรัง การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อสังคมสูงวัย มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพคน เพื่อเป็นฐานการเพิ่ม ขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและรองรับการลดลงของขนาดกำลังแรงงาน โดยการยกระดับ คุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ การป้องกันและควบคุมปัจจัยทาง สังคมที่กำหนดสุขภาพเพื่อสร้างสุขภาวะที่ดี การสร้างความอยู่ดีมีสุขให้ครอบครัวไทย รวมทั้งการเสริมสร้าง บทบาทของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคม

๒) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำ ในทุกมิติเพื่อสร้างความปรองดองในสังคม การสร้างโอกาสให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงทรัพยากร แหล่งทุนในการประกอบอาชีพ เพื่อยกระดับรายได้และขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก การเข้าถึงบริการทาง สังคมของรัฐอย่างมีคุณภาพ ทัวถึง และเป็นธรรม อาทิ การสร้างโอกาสการเข้าถึงการศึกษาและการเรียนรู้ เพื่อ พัฒนาคนได้เต็มตามศักยภาพ สามารถประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความใฝ่รู้และทักษะที่เหมาะสม เน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่ การจัดรูปแบบบริการสุขภาพและสวัสดิการทางสังคมขั้นพื้นฐานที่ จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย การพัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพ และมีช่องทางการ เข้าถึงที่หลากหลาย รวมทั้งการพัฒนาระบบยุติธรรมชุมชน การเพิ่มศักยภาพกองทุนยุติธรรมเพื่อสร้างโอกาส การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ซึ่งจะนำไปสู่การลดความยากจนและความเหลื่อมล้ำอันจะ นำไปสู่การลดความขัดแย้งในสังคมไทย

๓) ยุทธศาสตร์การสร้างเสริมความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการนโยบายการเงินและนโยบายการคลัง โดยรวมถึงการปฏิรูปภาษีทั้งระบบเพื่อรักษาเสถียรภาพและเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ การปรับโครงสร้างทั้งห่วงโซ่คุณค่าในภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ การลงทุน เพื่อต่อยอดการสร้างมูลค่าเพิ่มของสาขาการผลิตและบริการ ที่เป็นฐานการเติบโตทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน พร้อมทั้งวางรากฐานการพัฒนาทุนมนุษย์ องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมทั้งกฎระเบียบเพื่อสร้างความเข้มแข็งของสาขาการผลิตและบริการใหม่ และเศรษฐกิจดิจิทัลภายใต้เงื่อนไขการรักษาสิ่งแวดล้อมและการ ใช้ประโยชน์จากศักยภาพของพื้นที่โดยเฉพาะภาคการผลิตและบริการที่มีศักยภาพ ที่จะเป็พื้นฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศในอนาคต เช่น อุตสาหกรรมแปรรูป เกษตรและอาหาร อุตสาหกรรมและบริการ สร้างสรรค์ อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพ อุตสาหกรรมอากาศยาน อุตสาหกรรมระบบราง อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ ธุรกิจบริการสุขภาพ ธุรกิจบริการทางการเงิน ธุรกิจการจัดประชุมและนิทรรศการนานาชาติ ธุรกิจภาพยนตร์ การศึกษานานาชาติ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ศูนย์ปฏิบัติการประจำภูมิภาค เป็นต้น

ทั้งนี้โดยจะให้ความสำคัญกับรูปแบบการพัฒนาในรูปคลัสเตอร์ การสร้างความเชื่อมโยงการผลิต และบริการ การพัฒนา SMEs และการสร้างผู้ประกอบการและเกษตรกรรุ่นใหม่ รวมถึงการสร้างศักยภาพของลูกหลานเกษตรกร โดยจะต้องพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์ทั้งทุนมนุษย์ โครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การบริหารจัดการและการปรับปรุงกฎระเบียบเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการค้า การลงทุน เพื่อรองรับการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้า อันจะเป็นการสนับสนุนให้เศรษฐกิจในภาพรวมขยายตัวได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ ซึ่งเป็นปฐมบทของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูง ที่มีการพัฒนาที่ยั่งยืนภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว

๔) ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนมุ่งอนุรักษ์ฟื้นฟูสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม บริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ ภายใต้ยุทธศาสตร์การบริหาร จัดการทรัพยากรน้ำ แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อมโดยเร่งรัดแก้ไขปัญหการจัดการขยะ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงร้อยละ ๒๐ ตามเป้าหมายระยะยาว พัฒนาการผลิตให้มีประสิทธิภาพ ลดการใช้พลังงาน เพื่อปรับตัวไปสู่รูปแบบของการผลิตและการบริโภคคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น รวมทั้งยกระดับความสามารถในการป้องกันผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทั้งนี้เพื่อวางรากฐานและสนับสนุนให้ประเทศมีการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน

๕) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ให้ความสำคัญกับความมั่นคงที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพให้ประเทศสามารถรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้

- (๑) สถาบันหลักของชาติให้ดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม
- (๒) ความสามัคคีของคนในชาติ ลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- (๓) ความสงบสุขและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่
- (๔) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนชายฝั่งทะเล เสริมสร้างและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง
- (๕) สร้างความเชื่อมั่นและพัฒนาความร่วมมือในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลก เพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติ ให้สามารถป้องกันแก้ไขปัญหายุทธศาสตร์ภัยคุกคามข้ามชาติ ภัยก่อการร้าย

- (๖) เสริมสร้างความมั่นคงทางเทคโนโลยีสารสนเทศและไซเบอร์
- (๗) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และปกป้องรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล
- (๘) เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร พลังงานและน้ำ โดยการกำหนดแนวทางบริหารจัดการ
- (๙) เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบภายใน และความมั่นคงระหว่างประเทศ รวมทั้งพัฒนาระบบข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ
- (๑๐) พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ
- (๑๑) การบริหารจัดการยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ให้เกิดผลในทางปฏิบัติในระดับพื้นที่ ได้อย่างเป็นรูปธรรม พัฒนาระบบการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุนงานศึกษาวิจัยพัฒนาด้านความมั่นคง

๖) ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ เพื่อให้การบริหารจัดการภาครัฐมีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรมรวมทั้งประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น โดยมีประเด็นการพัฒนาสำคัญประกอบด้วย การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การปรับปรุงการให้บริการภาครัฐผ่านเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Government) การปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นโดยการปรับโครงสร้างการบริหารงานท้องถิ่นให้เอื้อต่อการกระจายอำนาจที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น และการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน เพื่อให้ประเทศไทยปราศจากการคอร์รัปชัน ซึ่งจะเป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศ ในด้านต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ตามกรอบในอนาคตกประเทศไทยปี ๒๕๗๗

๗) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งเน้นการพัฒนากายภาพโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการคมนาคมขนส่ง การเชื่อมโยงเครือข่ายโทรคมนาคม และการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ พื้นที่เมือง การเชื่อมโยงการเดินทางและขนส่งสินค้าระหว่างประเทศที่ได้มาตรฐาน การพัฒนาความมั่นคงด้านพลังงานและการผลิตพลังงานทดแทน การสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล การลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ห่างไกล และการใช้ประโยชน์จากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอุตสาหกรรมใหม่ของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมระบบราง อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและการผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน อุตสาหกรรมผลิตอุปกรณ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน รวมทั้งการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ทั้งในด้านการส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการสร้างเครือข่ายการขนส่งระหว่างประเทศ การพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์และการปรับปรุงระบบบริหารจัดการ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการขนส่งจากถนนสู่รางเป็นหลัก

๘) ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทั้งการเพิ่มการลงทุน วิจัยและพัฒนา และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ฯ ทั้งด้านบุคลากร วิจัย โครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการ เพื่อมุ่งให้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ ทั้งการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป นำไปสู่ศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น เสริมสร้างสังคมที่มีตรรกะทางความคิด มีทุนทางปัญญา เพื่อเป็นรากฐานการดำรงชีวิตที่มีความสุขของคนไทย บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุล อันจะนำมาซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของ

๙) ประชาชน รวมทั้งเพื่อแก้ไขปัญหาและยกระดับความเจริญให้กับภาคส่วนต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนสนับสนุนให้เกิดกลไกบูรณาการระหว่างหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อันจะสนับสนุนให้ประเทศไทยก้าวสู่การแข่งขันในศตวรรษหน้าโดยหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง และก้าวไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงในอนาคต

๑๐) ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ศักยภาพ โอกาสและข้อจำกัดของพื้นที่ รวมทั้งความต้องการของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง เพื่อรักษาสถานเศรษฐกิจเดิมให้เข้มแข็ง โดยมีคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากล สร้างฐานเศรษฐกิจใหม่รองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและความเจริญสู่ภูมิภาค พัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาค ให้เป็นเมืองนำอยู่และปลอดภัย สนับสนุนการเชื่อมโยงในภูมิภาคเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของพื้นที่ และสร้างคามอยู่ดีมีสุขให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง โดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้

- (๑) การพัฒนาภาค
- (๒) การพัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาค
- (๓) การพัฒนาพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก
- (๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน รวมทั้งความเชื่อมโยงกับการพัฒนาคัลส์เตอร์อุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพ และโครงการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวาย

๑๐) ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค กำหนดยุทธศาสตร์การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค ให้เกิดการประสานและพัฒนาคือความร่วมมือกันระหว่างประเทศ ทั้งในเชิงรุกและรับอย่างสร้างสรรค์ โดยมุ่งเน้นการดูแลการดำเนินงานตามข้อผูกพันและพันธกรณี ตลอดจนมาตรฐานต่างๆ ที่ไทยมีความเกี่ยวข้องในฐานะประเทศสมาชิก ทั้งในเวทีระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับอนุภูมิภาค อาทิ การดำเนินงานเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) การประมง การค้ามนุษย์ และอื่นๆ ให้เข้าสู่มาตรฐานสากลและเป็นที่ยอมรับของประชาคมโลก เป็นต้น การเตรียมความพร้อมในการรองรับและดำเนินงานของประเทศไทยภายหลังการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ (Post-ASEAN ๒๐๑๕) การปรับตัวและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อรองรับและสอดคล้องกับการดำเนินงานตามพันธกรณีของความร่วมมือระดับภูมิภาค อาทิ Regional Comprehensive Economic Partnerships (RCEP) เป็นต้น การเสริมสร้างความเชื่อมโยงกันระหว่างประเทศในอนุภูมิภาคประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค และการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การให้บริการทางการศึกษา การให้บริการด้านการเงิน การให้บริการด้านสุขภาพ การให้บริการด้านโลจิสติกส์และการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในเอเชีย

วิสัยทัศน์

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ

๑. การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐
- (๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์) ต่อคนต่อปี
- (๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
- (๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๒. การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓. การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔. การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
- (๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- (๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๕. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม
- (๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน
- (๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๑.๓ แผนพัฒนาภาค / แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด / แผนพัฒนาจังหวัด

๑. แผนพัฒนาภาค

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ

- (๑) ปรับปรุงโครงสร้างการผลิตสู่การพึ่งตนเองตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และปรับระบบการผลิตที่สร้างมูลค่าเพิ่มอย่างสมดุล เพื่อคงความเป็นฐานเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน เช่น การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์การเกษตร

- (๒) ยกกระดับการค้าและบริการให้ได้มาตรฐาน ท้นต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสตลาด เน้นการพัฒนาบุคลากร โครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ระบบโลจิสติกส์เพื่อสนับสนุนการค้า การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

- (๓) พัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญและเมืองชายแดนเพื่อรองรับการเชื่อมโยงในระดับนานาชาติ
- (๔) พัฒนาคนและสังคมให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง มีความมั่นคงและอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน เช่น ด้านสุขภาพ ด้านการศึกษา แรงงาน ฯลฯ
- (๕) พัฒนาศักยภาพของสถาบันครอบครัวและชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ในการพัฒนาที่นำไปสู่การพึ่งตนเอง มีภูมิคุ้มกันตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- (๖) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เน้นการอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์อย่างสมดุล และเตรียมการป้องกันและรับมือภัยธรรมชาติ

๒. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย เชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน “มุ่งพัฒนาเชียงรายให้เป็นประตูการค้า การลงทุน พัฒนาการเกษตรอินทรีย์ พัฒนาการท่องเที่ยวชายแดนและการท่องเที่ยว อนุรักษ์ และสืบสานวัฒนธรรมล้านนาและภูมิปัญญาท้องถิ่น และเร่งฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ

แผนพัฒนาจังหวัด

วิสัยทัศน์

“เมืองแห่งการค้าการลงทุน การเกษตรและการท่องเที่ยว รุ่งเรืองด้วยวัฒนธรรมล้านนา ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข”

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน และบริการโลจิสติกส์เชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด กลุ่มอาเซียน+๖ และ GMS

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพมาตรฐานสากล และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การดำรงฐานวัฒนธรรมล้านนา เพื่อเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชิงนิเวศ และเชิงสุขภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต เพื่อให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้ดำรงความสมบูรณ์และยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การรักษาความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๑.๔.ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเชียงราย

วิสัยทัศน์ (Vision)

“ยึดหลักธรรมาภิบาล ทำงานแบบมีส่วนร่วม ศูนย์รวมเศรษฐกิจการค้า พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนเป็นสุข”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ประกอบด้วย ๖ ด้าน ดังนี้ **ยุทธศาสตร์ที่ ๑** การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์เชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด กลุ่มอาเซียน+๖ และ GMS

แนวทางการพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑.๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ ๑.๒. พัฒนาแหล่งน้ำและระบบจัดการน้ำเพื่อส่งเสริมผลผลิตทางการเกษตร

กลยุทธ์ที่ ๑.๓. พัฒนาการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานรองรับการเจริญเติบโตของท้องถิ่น เพื่อเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด กลุ่มอาเซียน+๖ และ GMS

กลยุทธ์ที่ ๑.๔. พัฒนางานด้านผังเมือง งานวิศวกรรมจราจร และงานควบคุมอาคาร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๒.๑. ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ ๒.๒. ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพและเพิ่มศักยภาพของผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๒.๓. ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๒.๔. ส่งเสริม อนุรักษ์ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการศึกษาและสาธารณสุข

แนวทางการพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๓.๑. ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย

กลยุทธ์ที่ ๓.๒. ส่งเสริมและพัฒนาสุขภาวะที่ดีของประชาชนในท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๓.๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาระบบการบริการสาธารณสุข

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

แนวทางการพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๔.๑. รักษาความสงบเรียบร้อยเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๔.๒. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

กลยุทธ์ที่ ๔.๓. ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด อบายมุข และปัญหาแรงงานต่างด้าว

กลยุทธ์ที่ ๔.๔. พัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์และยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๕.๑. ส่งเสริมและพัฒนาการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๕.๒. ส่งเสริมและพัฒนาการควบคุม ป้องกัน แก้ไขปัญหาขยะและมลภาวะ

กลยุทธ์ที่ ๕.๓. ส่งเสริมและพัฒนาการอนุรักษ์พลังงาน และการใช้พลังงานทดแทน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร

แนวทางการพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๖.๑. พัฒนาศักยภาพบุคลากรท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๖.๒. พัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์ที่ ๖.๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของทุกภาคส่วน

กลยุทธ์ที่ ๖.๔. พัฒนาปรับปรุงเครื่องมือเครื่องใช้และเทคโนโลยี

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลเวียงเทิง

๒.๑ วิสัยทัศน์

“เทศบาลเวียงเทิงเป็นเมืองน่าอยู่ คนมีสุข มีการเรียนรู้และพัฒนา บริหารจัดการก้าวหน้า รักษาสิ่งแวดล้อมยั่งยืน”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านเศรษฐกิจ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่น
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านสังคม ความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการเมืองและการบริหาร

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. ส่งเสริมการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยก่อสร้างพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน เช่น เส้นทางคมนาคม ทางระบายน้ำ ไฟฟ้า น้ำประปา ระบบโทรคมนาคม
๒. การบริหารจัดการแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
๓. การบำรุง รักษาสุขภาพสิ่งแวดล้อม โดยการพัฒนาสิ่งแวดล้อม การปรับปรุงภูมิทัศน์ ก่อสร้างพัฒนาและปรับปรุงสวนสาธารณะ รักษาสภาพแวดล้อมแม่น้ำลำคลอง จัดให้มีระบบการรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
๔. การส่งเสริมพัฒนาการเศรษฐกิจ โดยการส่งเสริมอาชีพ การค้าและการลงทุนชายแดน การพัฒนาศักยภาพเกษตรกร และการพัฒนาด้านการเกษตร ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ
๕. ส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยการส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาและแก้ไขปัญหาทางสังคม การส่งเสริมการดูแลรักษาสุขภาพอนามัยและการกีฬา การส่งเสริมการศึกษา การเรียนรู้ ข้อมูลข่าวสาร
๖. การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยส่งเสริมเอกลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมกิจการด้านศาสนา
๗. การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ โดยการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน การพัฒนาบุคลากร พัฒนาสถานที่และอุปกรณ์ในการปฏิบัติราชการ การสนับสนุนการดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาล และยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด
๘. สร้างความพร้อมของตำบลเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. กรณีโครงการโครงสร้างพื้นฐาน วัดคุณภาพงานจากการที่คณะกรรมการตรวจรับงานจ้าง ตรวจรับงานโดยจะต้องได้คุณภาพงานที่ดี ไม่มีปัญหาและข้อท้วงติง
๒. กรณีโครงการด้านอื่นๆ วัดจากการบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการ

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

- (๑) ส่งเสริมการบริหารงานมุ่งผลสัมฤทธิ์
- (๒) พัฒนาระบบการให้บริการ ให้ได้รับความสะดวก รวดเร็ว และพึงพอใจ
- (๓) พัฒนาบุคลากร และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้ทันสมัย
- (๔) พัฒนาระบบการบริการสาธารณะ การคมนาคม การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในชีวิตและทรัพย์สินที่มีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึง
- (๕) ส่งเสริมสนับสนุน พัฒนาด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม และการสาธารณสุขเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
- (๖) พัฒนาส่งเสริมเศรษฐกิจด้านอาชีพ ด้านการลงทุน ให้เข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเองได้
- (๗) ส่งเสริมการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ และรักษาสิ่งแวดล้อม สามารถใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสมและยั่งยืน

๒.๖ กลยุทธ์

กลยุทธ์/ แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ยุทธศาสตร์
๑.ก่อสร้างปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้าระบบระบายน้ำ	จำนวนถนนที่เพิ่มขึ้นและได้รับการบำรุงรักษา	ด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน
๒.พัฒนาระบบจราจร	จำนวนป้ายจราจรที่ได้รับการติดตั้ง	
๓.พัฒนาระบบไฟฟ้า	จำนวนที่เพิ่มขึ้นของการขยายเขตไฟฟ้า	
๔.พัฒนาระบบประปา	จำนวนที่เพิ่มขึ้นของการขยายเขตประปา	
๕.พัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐาน	จำนวนสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่เพิ่มขึ้นและได้รับการบำรุงรักษา	
๖.จัดวางผังพัฒนาเมือง	การจัดวางผังพัฒนาเมือง	

กลยุทธ์/ แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ยุทธศาสตร์
๑. พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน	จำนวนกลุ่มอาชีพที่ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมการประกอบอาชีพ	ด้านเศรษฐกิจ
	ร้อยละของจำนวนประชากรที่ได้รับฝึกอบรมการประกอบอาชีพ	

กลยุทธ์/ แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ยุทธศาสตร์
๑. สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	จำนวนต้นไม้ที่ปลูกในที่สาธารณะเพิ่มขึ้น	ด้านสิ่งแวดล้อม
๒. ปรับปรุงภูมิทัศน์เมืองให้น่าอยู่	จำนวนพื้นที่สาธารณะที่ได้รับการดูแลบำรุงรักษา (ขุดลอก/กำจัดวัชพืช)	
๓. บริหารการเก็บขนและการกำจัดขยะ	จำนวนขยะมูลฝอยที่ลดน้อยลง	
๔. จัดระบบบำบัดน้ำเสีย	จำนวนครัวเรือนที่บำบัดน้ำเสีย	

กลยุทธ์/ แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ยุทธศาสตร์
๑. ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาให้ได้อย่างทั่วถึง เท่าเทียมและมีประสิทธิภาพ	จำนวนประชากรที่รู้หนังสือ	ด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี
๒. อนุรักษ์ พื้นฟูเผยแพร่วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น	จำนวนกิจกรรมที่ได้รับการอนุรักษ์	

กลยุทธ์/ แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ยุทธศาสตร์
๑. ส่งเสริมสุขภาพ อนามัยของประชาชนให้ดีขึ้น	จำนวนผู้ป่วยในรอบปี	ด้านสังคมและคุณภาพและความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน
๒. สร้างคุณภาพชีวิตและความมั่นคงปลอดภัยให้แก่คนในชุมชน	จำนวนคดีอาชญากรรม/ยาเสพติดในพื้นที่	

กลยุทธ์/ แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์	ยุทธศาสตร์
๑. ส่งเสริมความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น	จำนวนประชาชนที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข	ด้านการเมืองและการบริหาร
๒. สร้างความปองดองสมานฉันท์ บนพื้นฐานของความถูกต้อง ยุติธรรมและการยอมรับของทุกภาคส่วน	จำนวนข้อร้องเรียน/ร้องทุกข์ในรอบปี	
๓. พัฒนาประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาและการบริการประชาชน	ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการแก้ไขปัญหาและการบริการประชาชน	
๔. ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับประชาธิปไตยและเสรีภาพของประชาชน	จำนวนประชาชนที่ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาประชาธิปไตยภาคพลเมือง การพัฒนาศักยภาพผู้นำชุมชน และประชาชนทั่วไป	
๕. พัฒนาคุณภาพและศักยภาพบุคลากรของเทศบาล	จำนวนบุคลากรของหน่วยงานที่ได้รับการอบรมเพิ่มพูนความรู้ในการปฏิบัติงาน	
๖. ปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงาน	จำนวนรายการที่จัดหาวัสดุอุปกรณ์/เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน	

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลตำบลเวียงเทิง

การกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลตำบลเวียงเทิง ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน

- ก่อสร้างปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้าระบบระบายน้ำ
- พัฒนาระบบจราจร
- พัฒนาระบบไฟฟ้า
- พัฒนาระบบประปา
- พัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐาน
- จัดวางผังพัฒนาเมือง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

- พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น

- ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาให้ได้อย่างทั่วถึง เท่าเทียม และมีประสิทธิภาพ
- อนุรักษ์ ฟื้นฟู เผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ปรับปรุงภูมิทัศน์เมืองให้น่าอยู่
- บริหารการเก็บขนและการกำจัดขยะ
- จัดระบบบำบัดน้ำเสีย

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านสังคมความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน

- ส่งเสริมสุขภาพ อนามัยของประชาชนให้ดีขึ้น
- สร้างคุณภาพชีวิตและความมั่นคงปลอดภัยให้แก่คนในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร

- ส่งเสริมความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
- สร้างความปองดองสมานฉันท์ บนพื้นฐานของความถูกต้อง ยุติธรรมและการยอมรับของทุกภาคส่วน
- พัฒนาประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาและการบริการประชาชน
- ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับประชาธิปไตยและเสรีภาพของประชาชน
- พัฒนาคูณภาพและศักยภาพบุคลากรของเทศบาล
- ปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือ เครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงาน

๒.๘. ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

๓. การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑. การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) ของเทศบาลตำบลเวียงเทิง

จุดแข็ง (strengths)

- มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในแต่ละด้านที่ประจำอยู่ในสำนักหรือส่วนต่าง ๆ ของเทศบาล
- เทศบาลมีความเป็นอิสระในการดำเนินการด้านนโยบาย การปกครอง การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลังและมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของตนเอง
- การให้ความสำคัญกับการพัฒนาพื้นที่ในทุก ๆ ด้านตามสภาพปัญหาและความต้องการของตำบล
- มีงบประมาณรายได้จากภาษีจัดเก็บเอง, ภาษีจัดสรร, ค่าธรรมเนียม และเงินอุดหนุน
- มีระบบฐานข้อมูลตำบลที่ดำเนินการจัดเก็บเอง และที่ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- มีทรัพยากรบุคคล เครื่องมือและอุปกรณ์ในการทำงานที่มีศักยภาพเป็นของตนเอง
- มีการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทุก ๆ หน่วยงาน
- มีทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์เหมาะแก่การเป็นจุดศูนย์กลางที่เชื่อมโยงกับตำบลใกล้เคียงที่จะกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาร่วมกันในอนาคต

จุดอ่อน (weaknesses)

- ประชาชนบางส่วนมีฐานะยากจน
- ประชาชนส่วนใหญ่ ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของเทศบาล ทำให้ยังขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นโดยรวม
- มีปัญหาทางสังคม เช่น ยาเสพติด การว่างงาน โรคเอดส์ ฯ ล ฯ
- มีประชากรแฝงเป็นจำนวนมาก
- การจัดการด้านการตลาด การผลิต และรูปสินค้าเกษตรยังไม่มีประสิทธิภาพ

โอกาส (opportunities)

- มีส่วนราชการต่างๆอยู่ในพื้นที่สามารถติดต่อประสานงานและบูรณาการงานร่วมกันได้
- ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีทำให้มีความสะดวกคล่องตัว และมีประสิทธิภาพในการทำงานมากขึ้น
- ประชาชนมีความสมัครสมานสามัคคีกันดี มีความขัดแย้งทางการเมือง ทางความคิดเห็นน้อย
- มีความเข้มแข็งทางการเมืองในระดับท้องถิ่น ทำให้การบริหารจัดการมีความต่อเนื่อง
- การแก้ไขปัญหาความยากจนและปัญหา ยาเสพติด ตามนโยบายรัฐบาล จังหวัด และอำเภอ สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ของเทศบาล

อุปสรรค (threats)

- การจัดสรรงบประมาณจากรัฐยังไม่เพียงพอกับการกิจที่ถ่ายโอนให้กับท้องถิ่น
 - ภาคเกษตรกรรมมีปัญหาหนี้สิน ขาดทุน ผลผลิตทางเกษตรส่วนใหญ่ราคาตกต่ำ
 - สถานการณ์ทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองส่งผลกระทบต่อพัฒนาท้องถิ่น
 - การอพยพแรงงานของคนในพื้นที่ เนื่องจาก แหล่งงานรองรับไม่เพียงพอ
 - การให้ความมั่งคั่งจากส่วนกลางยังไม่เต็มที่ ยังต้องอยู่ภายใต้การกำกับ ควบคุมดูแลจากส่วนภูมิภาค
- ๓.๒. การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

พื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลเวียงเทิง เป็นเขตที่มีความสำคัญทางด้านเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว และความมั่นคงของจังหวัดเชียงราย โดยมีพื้นที่เชื่อมต่อกับอำเภอห้วยซ้อ ซึ่งเป็นเส้นทางคมนาคมหลัก และในปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจระหว่างไทย พม่า ลาว จีน ดังนั้นจึงเกิดการท่องเที่ยวเชิงพาณิชย์ และการสื่อสารระหว่าง ๔ ประเทศ จึงเป็นการเอื้อต่อการพัฒนาของพื้นที่ เทศบาลตำบลได้เป็นอย่างดี ซึ่งรัฐบาลได้มีนโยบายส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน ซึ่งกำหนดให้มีการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเริ่มจากการพัฒนาด้านการค้าชายแดนและโครงข่ายคมนาคมขนส่งบริเวณประตูการค้าหลักของประเทศ เพื่อรองรับการเชื่อมโยงกระบวนการผลิตและการลงทุนข้ามแดน โดยปรับปรุงโครงข่ายระบบถนน พัฒนาระบบ National Single Window (NSW) และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการค้าและการขนส่งสินค้าข้ามแดนอย่างต่อเนื่อง ผลจากนโยบายดังกล่าวจะทำให้ระบบขนส่งและโลจิสติกส์ สามารถเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านได้อย่างมีประสิทธิภาพและรองรับปริมาณการเดินทางและการขนส่งที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นจากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

เชิงคุณภาพ

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ด้านโครงสร้างพื้นฐานสามารถพัฒนาหรือปรับปรุงได้ โดยการจัดหาเงินงบประมาณ ให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน และในส่วนของพื้นที่เขตติดต่อกับตำบลข้างเคียง หรือ โครงการ/กิจกรรมที่เกี่วกันภาพ ได้จัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาเพื่อดำเนินการของงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น

- ๑.ดำเนินการก่อสร้าง ปรับปรุง เส้นทางคมนาคมให้สะดวก ทัวถึง และครอบคลุมทุกหมู่บ้าน
- ๒.ดำเนินการก่อสร้างท่อเหลี่ยม และวางท่อระบายน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหาหน้าท่วมขัง

๓.ดำเนินการขยายเขตไฟฟ้าให้ครบทุกครัวเรือน และขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะให้ครอบคลุมทุกพื้นที่
๔.ดำเนินการขุดลอกคลอง สระเก็บน้ำ จัดหาแหล่งกักเก็บน้ำ และจัดหาเครื่องกรองน้ำสะอาด สำหรับใช้ในการอุปโภค บริโภค

ด้านเศรษฐกิจ

สำหรับภาคการเกษตร เทศบาลตำบลเวียงเทิงเล็งเห็นความสำคัญเป็นอย่างมาก และได้ดำเนินการจัดสรรงบประมาณ จัดทำโครงการ/กิจกรรมในภาคการเกษตร อีกทั้งเพิ่มพูนความรู้ให้กับเกษตรกร ซึ่งเทศบาลตำบลเวียงเทิงพยายามตอบสนองความต้องการ ทั้งในด้านเครื่องมือในการแปรรูปผลิตภัณฑ์ และความรู้ในการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร และสถานที่จำหน่ายสินค้าที่มั่นคงถาวร ลานตากผลผลิตทางการเกษตร เครื่องคัดเมล็ดพันธุ์ข้าวปลูก เพื่อเพิ่มคุณภาพของผลผลิต ลดความชื้นก่อนที่จะจำหน่าย เพิ่มมูลค่าสินค้า ลดปัญหาการกตราคาผลผลิต เช่น ข้าวเปลือก เป็นต้น และมุ่งเน้นการส่งเสริมการลดต้นทุนการผลิต

ด้านสังคม

เทศบาลตำบลเวียงเทิงได้ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนทั้งทางด้านสาธารณสุข จัดวิทยากรอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจ และจัดให้มีอาสาสมัครสาธารณสุขคอยดูแลด้านสาธารณสุขภายในหมู่บ้านของตนเองและประสานมายังเทศบาลตำบลเวียงเทิง เพื่อให้ความช่วยเหลือ และจัดให้มีโครงการด้านสาธารณสุขในหมู่บ้านต่าง ๆ อย่างทั่วถึง ส่วนในด้านการลดปัญหาต่างๆ ในเด็กและเยาวชน ก็พยายามปลูกฝังจิตสำนึกที่ดี ทั้งเรื่องคุณธรรม จริยธรรม ให้เด็กและเยาวชนเล็งเห็นความสำคัญในถิ่นที่อยู่บ้านเกิด อาชีพดั้งเดิม ส่วนเรื่องของยาเสพติดก็จัดอบรมให้สามารถลดปัญหาลงได้ และการส่งเสริมจริยธรรมของเด็กและเยาวชน มีการส่งเสริมโดยการอบรมทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน การจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชน การส่งเสริมกิจกรรมด้านประเพณีและวัฒนธรรม ทั้งที่ดำเนินการเองและจัดงบประมาณอุดหนุน ด้านสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและนันทนาการ เทศบาลตำบลเวียงเทิง ก็ได้ส่งเสริมกีฬาในชุมชนโดยปรับปรุงสนามกีฬาในชุมชนและสนับสนุนอุปกรณ์กีฬาในการฝึกซ้อมและแข่งขัน หรือมีการส่งตัวแทนให้เป็นนักกีฬาระดับหมู่บ้าน อำเภอ และระดับจังหวัด ส่วนสถานที่หรือสวนสาธารณะของเทศบาลตำบลเวียงเทิง จัดส่งเสริมการปลูกต้นไม้ในชุมชนและที่สาธารณะต่าง ๆ การเพิ่มพื้นที่สีเขียวในพื้นที่สาธารณะประโยชน์ ลดมลภาวะโลกร้อน ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ได้รับบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง เด็กเยาวชน ได้รับการปลูกฝังให้อยู่ในจริยธรรม มีความสนใจในประเพณีของท้องถิ่นอันดีงาม มีลูกหลานสานต่ออาชีพเกษตรกรรมอย่างภาคภูมิใจ และมีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สถานที่เล่นกีฬา ออกกำลังกายและนันทนาการอย่างเพียงพอ และใช้พื้นที่สาธารณะประโยชน์หรือพื้นที่ว่างเปล่าให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ด้านการเมือง - การบริหาร

เทศบาลตำบลเวียงเทิง จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ และส่งเสริมให้ประชาชนมีความสนใจในการเมืองการบริหารโดยใช้สื่อต่าง ๆ จัดอบรมแกนนำในหมู่บ้าน และส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองการบริหารโดยการจัดตั้งกลุ่มตัวแทนของหมู่บ้านในด้านต่าง ๆ ส่วนในด้านบุคลากรของเทศบาลตำบลเวียงเทิง ได้จัดให้มีการส่งเสริม พัฒนาระบบการทำงาน โดยการส่งอบรมอย่างต่อเนื่องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และมีทัศนคติที่ดีในการทำงาน สร้างแรงจูงใจให้กับผู้ปฏิบัติงาน ทำให้มีขวัญและกำลังใจในการทำงาน และให้ทุกคนยึดถือปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลอย่างแท้จริง ส่วนด้านการพัฒนาการจัดเก็บรายได้ จัดให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการชำระภาษี การต่อใบอนุญาตต่างๆ และการปฏิบัติตามเทศบัญญัติ การปรับปรุงด้านแผนที่ภาษีให้สามารถจัดเก็บได้อย่างทั่วถึง ยุติธรรมและครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด เร่งรัดการจัดเก็บให้ครบถ้วนตามกำหนดเวลา อีกทั้งออกเทศบัญญัติเพื่อปรับปรุงอัตราการจัดเก็บ ให้เหมาะสมต่อสถานการณ์ปัจจุบันและเพียงพอต่อการพัฒนาตำบล สามารถสร้างความตระหนักให้ประชาชนเล็งเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในด้านการเมือง การบริหาร และสนใจที่จะมีส่วนร่วมกิจกรรมที่ทางเทศบาลจัดขึ้น ผู้บริหาร บุคลากร ของเทศบาลตำบลเวียงเทิง ได้รับการพัฒนาสามารถปฏิบัติงาน อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้การบริการที่ดี สะดวก รวดเร็ว รวมถึงเทศบาลตำบลเวียงเทิงสามารถจัดเก็บรายได้อย่างทั่วถึง และครบถ้วน เป็นธรรม เพื่อมีรายได้ให้เพียงพอต่อการบริหารงาน และมีการส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มอาชีพหรือลงทุนในโครงการ/กิจกรรม เพื่อก่อให้เกิดการสร้างงานและกระจายรายได้ไปยังยืน

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบ	หน่วยงานสนับสนุน
๑	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้าน สาธารณูปโภคพื้นฐาน	๑. ด้านบริการชุมชน และสังคม	- แผนงานเคหะและชุมชน	๑. กองช่าง	๑. สำนักปลัด ๒. กองคลัง ๓. กองศึกษา ๔. กองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม
๒	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	-	-	-	-
๓	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น	-	-	-	-
๔	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	-	-	-	-
๕	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านสังคม ความมั่นคงในชีวิตและ ทรัพย์สิน	-	-	-	-
๖	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร	-	-	-	-
รวม	๖	๑	๑	๑	๔

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๓
เทศบาลตำบลเวียงเหียง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๑) ยุทธศาสตร์ การพัฒนากันสาธารณสุขมูลฐาน												
๑.๑. แผนงานบริหารงานทั่วไป	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๑.๒. แผนงานรักษาความสงบภายใน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๑.๓. แผนงานการศึกษา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๑.๔. แผนงานสาธารณสุข	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๑.๕. แผนงานสังคมสงเคราะห์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๑.๖. แผนงานเฉพาะและชุมชน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๑.๗. แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	-	-	-	-	๔	๑,๗๑๐,๐๐๐	-	-	-	-	๔	๑,๗๑๐,๐๐๐
๑.๘. แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๑.๙. แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๑.๑๐. แผนงานการเกษตร	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๑.๑๑. แผนงานการพาณิชย์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๑.๑๒. แผนงานงบกลาง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	-	-	-	-	๔	๑,๗๑๐,๐๐๐	-	-	-	-	๔	๑,๗๑๐,๐๐๐

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๓
เทศบาลตำบลเวียงเทียง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการลงทุนและบริการโลจิสติกส์เชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดกลุ่มอาเซียน +๖ และ GMS
- ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์เชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด กลุ่มอาเซียน+๖ และ GMS
๑. ยุทธศาสตร์ที่ ๑. การพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐาน
- ๑.๑. แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย ที่จะดำเนินการ (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ ช่วงเวียงเทิง	เพื่อปรับปรุงภูมิทัศน์ช่วง เวียงเทิงให้สวยงาม	๑. ก่อสร้างพระธาตุจอมจ้อ จำลอง ขนาดกว้าง ๐.๕๐ เมตร ยาว ๐.๕๐ เมตร จาก ฐานถึงยอดสูง ๑.๐๐ เมตร ๒. งานรูปปั้นเต่า ขนาดสูง ๑.๐๐ เมตร กว้าง ๑.๐๐ เมตร ยาว ๑.๐๐ เมตร พร้อม ฐานรองรับ และอุปกรณ์ ประกอบ ๑ ชุด ๓. งานจัดทำป้าย (เวียงเทิง) ขนาด สูง ๑.๒๘ เมตร ยาว ๑๗.๐๐ เมตร ๔. ปุ่มไม้ดอก ไม่ประดับ รอบพื้นที่ ๑๐๐ ตารางเมตร	-	-	๕๐๐,๐๐๐	-	-	จำนวน โครงการที่ ได้ดำเนินการ	ช่วงเวียงเทิงมี ภูมิทัศน์ที่ สวยงาม	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย ที่จะดำเนินการ (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๒	โครงการปรับปรุงอาคาร เอนกประสงค์โรงเรียน เทศบาล	เพื่อปรับปรุงหลังคาและ ประตูอาคารเอนกประสงค์ โรงเรียนเทศบาล	ปรับปรุงหลังคา ๑. กระเบื้องโปร่งแสง พื้นที่ ขนาด ๔๐ ตารางเมตร ๒. กระเบื้องลอนคู่ พื้นที่ขนาด ๑๔ ตารางเมตร ๓. ปรับปรุงประตูเหล็กม้วน พื้นที่ขนาด ๓๐ ตารางเมตร	-	-	๗๕,๐๐๐	-	-	จำนวน โครงการที่ ได้ดำเนินการ ใช้งาน	เอนกประสงค์ โรงเรียน เทศบาลพร้อม ใช้งาน	กองช่าง
๓	โครงการปรับปรุงอาคาร เรียน ๔ ชั้น โรงเรียน เทศบาล	เพื่อปรับปรุงอาคารเรียน ๔ ชั้น โรงเรียนเทศบาล	๑. ปรับปรุงหลังคา โดยใช้ เมทัลชีท พื้นที่ขนาด ๔๓๐ ตารางเมตร ๒. ปรับปรุงฝ้าเพดาน พื้นที่ ขนาด ๔๒๐ ตารางเมตร พร้อมทาสีฝ้าเพดาน พื้นที่ ขนาด ๔๒๐ ตารางเมตร ๓. ติดตั้งไฟส่องแสงสว่าง จำนวน ๔๓ ชุด	-	-	๑,๑๐๐,๐๐๐	-	-	จำนวน โครงการที่ ได้ดำเนินการ ใช้งาน	อาคารเรียน ๔ ชั้น โรงเรียน เทศบาลพร้อม ใช้งาน	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย ที่จะดำเนินการ (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๔	โครงการปรับปรุงระบบ ประปา (สนง.เทศบาล)	เพื่อปรับปรุงระบบประปา ที่ใช้ในสำนักงาน เทศบาลตำบลเวียงเทิงให้ ใช้ได้ดีกว่าเดิม	ติดตั้งปั้มน้ำอัตโนมัติ จำนวน ๑ เครื่อง ขนาดกำลังไฟฟ้า ไม่น้อยกว่า ๔๐๐ วัตต์ ท่อ ส่งน้ำขนาด ๑ นิ้ว ถึงเก็บ น้ำประปา (แห่งไฟเบอร์) บรรจุน้ำได้ ๑,๕๐๐ ลิตร พร้อมฐาน	-	-	๓๕,๐๐๐	-	-	จำนวน โครงการที่ ได้ดำเนินการ	เทศบาลมี ระบบน้ำประปา ใช้ในสำนักงาน ดีกว่าเดิม	กองช่าง
รวม	๔	โครงการ		-	-	๓๕,๐๐๐	-	-			

บัญชีครุภัณฑ์
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๓
เทศบาลตำบลเวียง อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่ผ่านมา					หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
					๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)	
๑	แผนงานบริหารงาน ทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ไฟฟ้าและวิทยุ	เครื่องขยายเสียง (มิกเซอร์) ประมวลผล ๑๖ โปรแกรม การนำสัญญาณ ๖ ช่อง ๑AUX ๒ SUB GROUP OUT มีช่องสัญญาณ Bluetooth และมีช่องสัญญาณ USB Media Player	-	-	๖,๐๐๐	-	-	สำนักงาน ปลัด
๒	แผนงานเคหะและ ชุมชน	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ยานพาหนะและ ขนส่ง	บำรุงรักษาและปรับปรุง ครุภัณฑ์ รถบรรทุกขยะ หมายเลข ๘๑-๒๐๓๕ เช่น ปะฝุกะบะ ฯลฯ	-	-	๑๓๕,๐๐๐	-	-	กองสาธารณสุข

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณและที่ผ่านมา					หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
					๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)	
๓	แผนงานเคหะและ ชุมชน	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์การเกษตร	ป้อนอัตโนมัติ จำนวน ๑ เครื่อง ขนาดกำลังไฟไม่ น้อยกว่า ๔๐๐ วัตต์ ท่อส่ง น้ำขนาด ๑ นิ้ว (ใช้โครงการปรับปรุงระบบ ประปา (สนง.เทศบาล))	-	-	๑๕,๐๐๐	-	-	กองช่าง
๔	แผนงานเคหะและ ชุมชน	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์งานบ้านงานครัว	ถังเก็บน้ำประปา (แท่งไฟ เบอร์) บรรจุน้ำได้ ๑,๕๐๐ ลิตร จำนวน ๑ ถัง (ใช้โครงการปรับปรุงระบบ ประปา (สนง.เทศบาล))	-	-	๙,๖๐๐	-	-	กองช่าง
รวม					-	-	๑๖๕,๖๐๐	-	-	

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นแบบที่กำหนดให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสัปดาห์ นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่ายโดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

ประกอบด้วย

๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒๐ คะแนน

๑.๒ การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ ๒๐ คะแนน

๑.๓ ยุทธศาสตร์ ๖๐ คะแนน ประกอบด้วย

(๑) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๐ คะแนน

(๒) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๑๐ คะแนน

(๓) ยุทธศาสตร์จังหวัด ๑๐ คะแนน

(๔) วิสัยทัศน์ ๕ คะแนน

(๕) กลยุทธ์ ๕ คะแนน

(๖) เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์ ๕ คะแนน

(๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ ๕ คะแนน

(๘) แผนงาน ๕ คะแนน

(๙) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ๕ คะแนน

คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน)

๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ

ประกอบด้วย

๒.๑ การสรุปสถานการณ์การพัฒนา ๑๐ คะแนน

๒.๒ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ ๑๐ คะแนน

๒.๓ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ ๑๐ คะแนน

๒.๔ แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา ๑๐ คะแนน

๒.๕ โครงการพัฒนา ๖๐ คะแนน ประกอบด้วย

(๑) ความชัดเจนของชื่อโครงการ ๕ คะแนน

(๒) กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ ๕ คะแนน

(๓) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง ๕ คะแนน

(๔) โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ๕ คะแนน

(๕) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ๕ คะแนน

(๖) โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐ ๕ คะแนน

(๗) โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด ๕ คะแนน

(๘) โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักปรัชญา ๕ คะแนน

(๙) งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) ๕ คะแนน

(๑๐) มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ ๕ คะแนน

(๑๑) มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ ๕ คะแนน

(๑๒) ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ๕ คะแนน

คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่น ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรมีน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน)

๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

โดยใช้แบบสำหรับติดตามและประเมินผลเชิงปริมาณและคุณภาพ

(๑) แบบตัวบ่งชี้การปฏิบัติงาน (Performance Indicators)

(๒) แบบบัตรคะแนน (Scorecard Model) หรือ Scorecard Model ของ Kaplan &

Norton

(๓) แบบมุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ (Result Framework Model (RF))

(๔) แบบเชิงเหตุผล(Logical Model)

(๕) แบบวัดกระบวนการปฏิบัติงาน (Process Performance Measurement System (PPMS))

(๖) แบบการประเมินโดยใช้วิธีการแก้ปัญหาหรือเรียนรู้จากปัญหาที่เกิดขึ้น หรือ Problem-Solving Method

(๗) แบบการประเมินแบบมีส่วนร่วม (Participatory Method)

(๘) แบบการประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation)

(๙) แบบการประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment Model)

(๑๐)แบบประเมินตนเอง (Self-Assessment Model)

(๑๑) แบบอื่นๆ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดขึ้น ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้กรอบข้อ (๑) – (๑๐) หรือเป็นแบบผสมก็ได้

เชิงปริมาณ (Quantity) เชิงคุณภาพ (Quality) ผลที่ได้จริงๆคืออะไร ค่าใช้จ่าย (Cost) เวลา (Time) เป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่

- ประชาชนได้ประโยชน์อย่างไรหรือราชการได้ประโยชน์อย่างไร
- วัดผลนั้นได้หรือไม่ หรือวัดได้เท่าไร (Key Performance Indicator : KPIs)
- ผลกระทบ (Impact)

๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่นาคต (เช่น จะทำ สนับสนุน ส่งเสริม ป้องกัน อย่างไร เป็นต้น)

ในทฤษฎีทางวิชาการ ชี้ว่า องค์กรต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือองค์กรภาคเอกชน จะพัฒนาเติบโตและอยู่รอดได้ต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก ๔ ประการ (PEST) ตลอดเวลา ซึ่งประกอบไปด้วย

- ๑) สิ่งแวดล้อมด้านการเมือง (Political Environment)
- ๒) สิ่งแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ (Economic Environment)
- ๓) สิ่งแวดล้อมด้านสังคม (Social Environment) และ
- ๔) สิ่งแวดล้อมด้านวิทยาการใหม่ๆ (Technology)

๔.๒ ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา (รวมถึงองค์ประกอบสำคัญของข้อมูลเพื่อนำไปสู่ ข้อเสนอแนะ เป็นต้น)

เทศบาลตำบลเวียงเทิง มีข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา โดยอิงข้อมูลการพัฒนาที่อยู่ภายใต้สิ่งแวดล้อมภายนอกต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อท้องถิ่น

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้ อบต.
- อำนาจหน้าที่ ที่ท้องถิ่นต้องทำ
- แนวโน้มการยกฐานะจาก อบต. เป็นเทศบาลทั่วประเทศ
- แนวโน้มการควมบรมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผนวก

ประกาศเทศบาลตำบลเวียงเทิง
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๓

.....
อาศัยอำนาจตามความแห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ เทศบาลตำบลเวียง
เทิง ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ ขึ้น และได้รับความ
เห็นชอบจากคณะกรรมการพัฒนาเทศบาลตำบลเวียงเทิง ประชาคมท้องถิ่นระดับตำบล และนายกเทศมนตรี
ตำบลเวียงเทิง ได้อนุมัติแล้ว จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๓
โดยให้มีผลบังคับใช้ได้ตั้งแต่วันที่นี้เป็นต้นไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

ลงชื่อ

(นายสิงห์ทอง หนูนานาสิริสวัสดิ์)

นายกเทศมนตรีตำบลเวียงเทิง

ที่ ขร ๕๒๗๐๑/๓๑๑

สำนักงานเทศบาลตำบลเวียงเทิง
เลขที่ ๓ หมู่ที่ ๑๕ ถนนพิศาล
จังหวัดเชียงราย ๕๗๑๖๐

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ส่งแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๓

เรียน นายอำเภอเทิง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ จำนวน ๑ เล่ม
๒. สำเนาประกาศเทศบาลตำบลเวียงเทิง จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยเทศบาลตำบลเวียงเทิง ได้ประกาศการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปตามระเบียบ หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง เทศบาลตำบลเวียงเทิง จึงขอส่งแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ มายังอำเภอเทิงเพื่อทราบ ในฐานะผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑ เล่ม รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมหนังสือฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสิงห์ทอง หนูนานาสิริสวัสดิ์)
นายกเทศมนตรีตำบลเวียงเทิง

สำนักปลัดเทศบาล

งานแผนและงบประมาณ

โทร ๐ - ๕๓๗๙ - ๕๓๒๑

โทรสาร. ๐ - ๕๓๖๖ - ๙๐๔๑

www.wiangthoeng.go.th

ที่ ขร ๕๒๗๐๑/ว ๘๓

สำนักงานเทศบาลตำบลเวียงเทิง
เลขที่ ๓ หมู่ที่ ๑๕ ถนนพิศาล
จังหวัดเชียงราย ๕๗๑๖๐

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ประชาสัมพันธ์แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๓
เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ จำนวน ๑ เล่ม
๒. สำเนาประกาศเทศบาลตำบลเวียงเทิง จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยเทศบาลตำบลเวียงเทิง ได้ประกาศการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ เพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนาตำบล และแนวทางการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปตามระเบียบ กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

เทศบาลตำบลเวียงเทิง จึงขอส่งแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ เพื่อประชาสัมพันธ์ให้ ส่วนราชการ ประชาชนรับทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและขอความร่วมมือประชาสัมพันธ์

ขอแสดงความนับถือ

(นายสิงห์ทอง หนูนนําสิริสวัสดิ์)

นายกเทศมนตรีตำบลเวียงเทิง

สำนักปลัดเทศบาล

งานแผนและงบประมาณ

โทร ๐ - ๕๓๗๙ - ๕๓๒๑

โทรสาร. ๐ - ๕๓๖๖ - ๙๐๔๑

www.wiangthoeng.go.th

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักปลัดเทศบาลตำบลเวียงเทิง

ที่ ชร ๕๒๗๐๑/

วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๓

เรื่อง แจกจ่ายแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ เพื่อนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติงาน

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลเวียงเทิง

อ้างถึงระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๑ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามระเบียบ หนังสือสั่งการ ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ข้าพเจ้านางสาวเมมิกา ศรีจินดา ตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ จึงขอแจกจ่ายแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลเวียงเทิงใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน ตามบัญชีรายชื่อที่แนบมาพร้อมบันทึกข้อความฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ลงชื่อ

(นางสาวเมมิกา ศรีจินดา)

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

ความเห็น

ลงชื่อ

(นายธนายุทธ ทิพย์บุตร)

หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล

ความเห็น

ลงชื่อ ว่าที่ร้อยตรี

(ต่อตระกูล วรรณสอน)

ปลัดเทศบาลตำบลเวียงเทิง

ความเห็น

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นายสิงห์ทอง หนูนนำสิริสวัสดิ์)

นายกเทศมนตรีตำบลเวียงเทิง